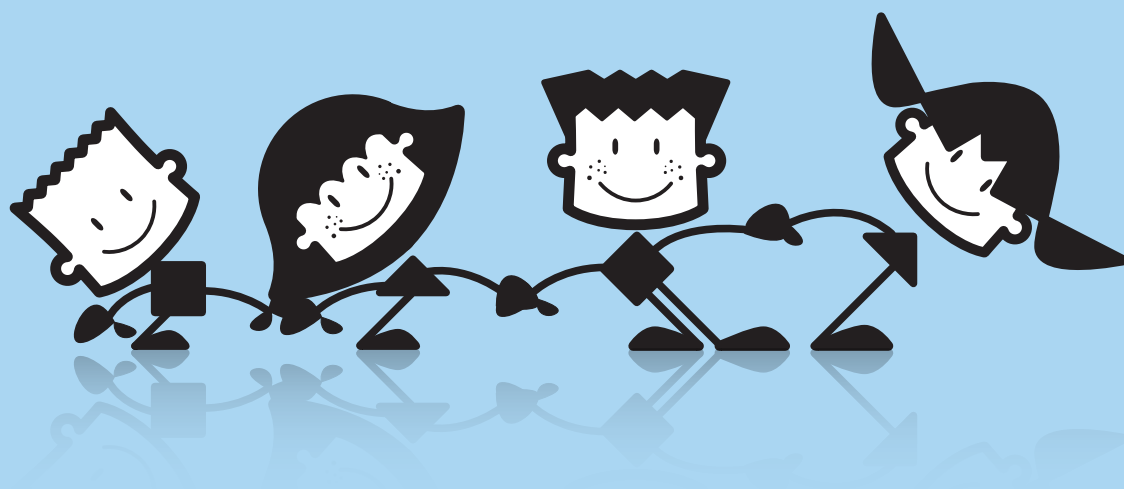

OSNOVNO OBRAZOVANJE
CIKLUS 1 - 4

STEPENI

sposobnosti

LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
Ministère de l'Éducation nationale
et de la Formation professionnelle

Jezik, luksembuški jezik i buđenje jezika (Ciklus I)
Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)

Usmeno izražavanje	4 - 5
Razumijevanje	6 - 7
Čitanje	8 - 9

Opismenjavanje i njemački jezik

Govor	10 - 11
Razumijevanje	12 - 13
Pismeno izražavanje	14 - 15
Čitanje	16 - 17

Francuski jezik

Govor	18 - 19
Razumijevanje	20 - 21
Pismeno izražavanje	22 - 23
Čitanje	24 - 25

Matematika

Prostor i geometrijski oblici	26 - 27
Brojevi načini računanja	28 - 29
Veličine i mjere	30 - 31
Riješavanje aritmetičkih zadataka	32 - 33

Otkrivanje svet kroz sva čula, Uvod u nauku, humanističkih i prirodnih nauka	34 - 35
---	---------

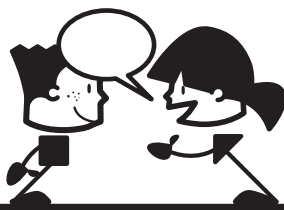
Tjelesno izražavanje, psihomotorika, sport i zdravlje	36 - 37
--	---------

Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture u domenu umjetnosti	38 - 39
--	---------

Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture u domenu muzike	40 - 41
--	---------

Zajednički život i vrijednosti, moralno i socijalno obrazovanje	42 - 43
--	---------

Zajednički život i vrijednosti, versko i moralno obrazovanje	44 - 45
---	---------

Jezik, luksembuški jezik i buđenje jezika (Ciklus 1)
Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)
Usmeno izražavanje*

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen
Razgovor	Ućenik se jasno izražava o poznatim temama i odgovara kratkim rijećenicama i prostim izrazima na pitanja postavljenim u odjeljenju.	Ućenik učestvuje u kratkim i prostim razgovorima u vezi tema o kojima se govori u odjeljenju.	Ućenik učestvuje u kratkim razgovorima o poznatim temama, pri tom poštujući temu razgovora i formulišući kratke rijećenice.	Ućenik aktivno učestvuje u razgovoru o temama spremanim u odjeljenju, pod uslovom da njegovi odgovori ne zahtijevaju dugaćka objašnjenja.	Ućenik učestvuje u razgovoru o poznatim i aktuelnim temama postavljajući pitanja vezana za temu.	Ućenik komunicira sa lakoćom u nekoj poznatoj situaciji koja sadrži prostu i direktnu razmjenu informacija.	Ućenik učestvuje aktivno u razgovoru o poznatoj i aktuelnoj situaciji pri tom braneći i pravdajući svoju taćku gledišta.	Ućenik reaguje argumentinma na govor svojih sagovornika i upotrebljava verbalne strategije (n.p.r upoređuje, daje primjere...).
Govoriti pred drugima	Ućenik reformuliše glavne elemente nekog teksta, koji je obraćen u odjeljenju, i umije da isprića lićne doživljaje uz pomoć kratkih rijećenica i izraza.	Ućenik umije da isprića prostim rijećenicama šta je vidio, ćuo u domenima kao što je škola, priroda, muzika i sport.	Ućenik predstavlja unaprijed pripremljenim kratkim ekspozoom u odjeljenjskom kadru, nešto što dobro poznaje.	Ućenik presdavlja dugaćkim ekspozoom nešto što ga interesuje i to po namjetnutom modelu, iako razvoj dogaćaja ostaje prost.	Ućenik opisuje jedan skorašnjji doživljaj ili dogaćaj (kući, u školi..) na spontan i lak naćin, i vodi raćuna o strukturi svojih izraza.	Ućenik prestavlja noviju temu razgovora (koristeći ako je to potrebno sredstva za podsjećivanje na tekst) na jasan i razumljiv naćin za slušaoca.	Ućenik izražava svoje mišljenje o temama koje su u vezi sa njegovim svakodnevnim životom (škola, njegovo okruženje, muzika...) opisujući određene elemente u detalje, i u suacijama gdje se zahtijeva veći nivo.	Ućenik moće da isprića u detalje svoje doživljaje i predstavi neki aktuelni problem na kritićan naćin upotrebljavajući jasan i strukturisan jezik.
Neverbalni govor	Ućenik koristi mimiku i gestove da bi ojaćao svoje rijeći ili da bi pokazao da nerazumije. Svojim neverbalnim znakovima (n.p.r klimanjem glave, potvrdnim gestovima, mimikom), on manifestuje da ćuje i razumije ono što drugi govore.					Ućenik, upotrebljavajući mimmiku i gestove, valorizuje, potvrćuje ili negira rijeći svog sagovornika. On upotrebljava primjere, ilustracije ili predmete dabi se osigurao da je bio razumljen.		
Poštuje unaprijed dogovorena pravila razgovora	Ućenik poštuje redosljed govornika, sluša druge i uzima u obzir ono što oni kaću. Uzima rijeć i reaguje na inicijacije svojih sagovornika. Poštuje pravila ućtivosti (n.p.r ne prekida drugoga)					Ućenik, vodeći raćuna o uticaju svoga govora na druge, bira rijeći u zavisnosti od suacije. Uzima u obzir reakćije slušaoca, pruća dodatne informacije i trudi se, ako je to potrebno, da precizira svoje mišljenje.		
Poštuje formu upotrebljavajući svoje leksićko, gramatićko i fonoloćko znanje	Ućenik upotrebljava i slobodno se izražava, rijećnikom elementarnih rijeći, izraza, sintaksnih struktura i zapamćenih formulacija.	Ućenik upotrebljava i slobodno se izražava, širokim rije nikom i prostim strukturama, iako ima elementarnih grešaka koje ipak ne smetaju razumijevanju.	Ućenik korektno upotrebljava i slobodno se izaćava elementarnim jezićkim sredstvima i pravi veoma malo grešaka koje bi otećzale razumijevanje.	Ućenik se jasno izražava u velikom broju njemu poznatih suacija i u odnosu na poznate teme, pravilno upotrebljavajući široku listu naćina izražavanja i strukture rijećenica iz svakodnevnog života.	Ućenik upotrebljava i slobodno se izražava, rijećnikom osnovnih rijeći, i pravi veoma malo jezićkih grešaka.	Ućenik se jasno izražava u velikom broju njemu poznatih suacija i u odnosu na poznate teme, pravilno upotrebljavajući široku listu naćina izražavanja i strukture rijećenica iz svakodnevnog života.	Ućenik upotrebljava dosta osnovnih rijeći i opšte izraze mijenjajući sintakсну strukturu.	Ućenik obilno vlada jezićkim sredstvima da bi se izražavao o konkretnim i abstraktnim temama, poznatim i nepoznatim, poštujući formu i uporebljavajući širok izbor gramatićkih struktura.
Režiširanje teksta	Ućenik učestvuje u glumaćkim ulogama u razlićitim kontekstima (kao u prodavnici, ili igrane priće) upotrebljavajući kratke rijećenice i proste izraze.	Ućenik prihvata u odjelejnju ulogu u jednoj prostoj glumi i spontano pretvara ono doživljeno u rijeći.	Ućenik ponavlja glasno ili glumi kratku priću, koja je ćitana u odjeljenju, iako ponekad zaboravi određene elemente.	Ućenik izmišlja i prića priće po dobijenim instrukcijama (n.p.r seriju od nekoliko crteća) i umije da ih pretvori u glumu.	Ućenik se slući modelima pripovijedanja i igranja uloga i glumi (igra) neku priću na povezan naćin.	Ućenik slobodno igra male skećeve i pokazuje prve znakove lićne kreativnosti.	Ućenik preprićava brićljivo ćitani ili slušani tekst i ponavlja izražajno tekst napamet.	Ućenik glumi uloge u pozorišnom komadu, pred odraslom publikom i na samostalan, kreativan i osjećajan naćin.

4 * Izraz « tekst » je upotrebljavan u ovom dokumentu u širokom smislu : pod tekstem podrazumijevamo sve izraženo verbalno, usmeno ili pismeno (rijeći, usmene i pismene poruke, razgovore, govore, pisane narativne tekstove...), isto tako i nejezićke naćine izražavanja (gestove, mimiku, crteće...).

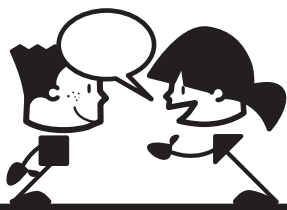
Jezik, luksemburški jezik i buđenje jezika (Ciklus 1)
Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)
Razumijevanje

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen
Razumijevanje sagovornika	Ućenik razumije i izvrćava proste naredbe.	Ućenik razumije i izvrćava naredbu koja sadrći najviše dvije radnje opisane njemu poznatim rijećnikom.	Ućenik razumije osnove nekog razgovora, kada se radi o pripremljenoj situaciji za vrijeme ćasa ili proste poruke jasno izgovorene svakodnevnim rijećnikom.	Ućenik razumije osnove nekog razgovora o razlićitim temama i moće da parti takve razgovore duće vrijeme.	Ućenik ućestvuje u razgovoru sa više sagovornika o nekoj aktuелnoj temi. On razumije eksplіcitne namjere svojih sagovornika.	Ućenik prati razvoj dogaćaja u nekom razgovoru, on razumije i uporećuje odrećene pomenute ideje i ostaje paćljiv tokom cijelog razgovora.	Ućenik prati tok nekog razgovora i razumije, ili uporećuje ućesnike i taćno shvaća njihov stav.	Ućenik razumije s lakoćdom strukturne razgovore, o poznatim i nepoznatim temama..
Razumijevanje slućanog teksta	Ućenik uopćteno razumije kratki tekst (prićdu, objaćenje...), i prepoznaje glavnu poruku teksta. Prati tok razgovora o poznatim temama.	Ućenik prati kratke, proste, dobro strukturnisane i crtećima ilustrovane prezentacije, o temama na kojima se radilo za vrijeme nastave, stim ćto se mora govoriti polako i razgovijetno.	Ućenik ćuje i razumije proste i kratke tekstove razlićite vrste, informativne ili iz literature, pod uslovom da su oni jasno izgovoreni i da je situacija u kojoj se vrći radnja unaprijed razjaćnjena.	Ućenik razumije naslov i glavne informacije kratkih audiovizuelnih inserata, pod uslovom da se u njima govori polako i da tema razgovora nebude nepoznata.	Ućenik razumije osnove neke radio ili televizićske emisije o temi koja ga interesuje.	Ućenik shvaća informacije na nijansiran naćin i razumije i pamti komplikovane podatke.	Ućenik razumije razlićite vrste slućanog teksta (intervjue, prićde, sportske spotove...), iako oni govore o nepoznatoj temi.	Ućenik prati neku prezentaciju ili neki dosta dug govor (film, otvorenu raspravu / debatu, konferenciju...) bez potećkoća, iako one sadrće idiometrićne izraze.
Mobiliziranje strategije i tehnike slućanja	Ućenik poznaje prozodićke i gestualne elemente (intonaciju, gestove, mimiku, sporednu buku/zvuk) u nekom slućanom tekstu.	Ućenik analizira sporedni zvuk/buku, ilustracije, da bi iz toga izvukao zakljućke o temi nekog slućanog teksta (n.p.r o prićdi)	Ućenik zapaća naglaćavanje, ritam, glasnost, akcenat i neverbalni jezik da bi samostalno sastavio smisao.	Ućenik razjaćnjava u kratkom slućanom tekstu, razna znaćjenja uz pomoć konteksta u kome se ta radnja vrći.	Ućenik upotrebljava komplikovanje strategije razumijevanja (upotreba konteksta, interpretacija glasnosti i naglaćavanja...) i prilagoćava ih razlićitim vrstama slućanog teksta.	Ućenik skrećde paćnju na glavnu temu i postavlja precizna pitanja.	Ućenik jasno strukтуриće ono ćto se ćuo i ostaje paćljiv za vrijeme dućih razgovora.	Ućenik upotrebljava na raznolik naćin razlićite strategije slućanja, prilagoćavajući ih situaciji i vrsti teksta.
Prepoznavanje i iskoriććavanje informacija nekog teksta.	Ućenik prati redosljed nekog teksta (tok dećavanja), on prepoznaje glavne aktere i njihove radnje.	Ućenik oslobaća i restituiće rijeć po rijeć pojedinaćne informacije iz nekog prostog slućanog dokumenta i to bez pomoći.	Ućenik precizno pronalazi detaljne informacije, ako moće da se osloni na precizne indikacije.	Ućenik prepoznaje sa preciznoćću više informacija u nekom slućanom tekstu.	Ućenik prepoznaje implicitne sadrćaje (n.p.r namjeru i taćku gledićta govornika) za vrijeme razgovora, ako ovaj govori o svakidaćnjoj temi.	Ućenik prepoznaje i umije da izdvoji eksplіcitne i implicitne informacije vezane za njegov doćživljaj ili za njegovo znanje i predstavlja ih na strukturisan naćin.	Ućenik prepoznaje najćećće logićke veze, kao i, ako je to potrebno, promjenu vremena.	Ućenik prepoznaje i opisuje razlićite ućesnike u nekom slućanom dokumentu, interpretira njihova osjećanja, motive i sposoban je da ponovo isprića tok dogaćaja, mjesto, vrijeme, i vezu sa stvamoćću.
Analiza, uporećivanje i ocijenjivanje slućanog teksta	Ućenik formuliće neko prosto mićljenje o tekstu.	Ućenik umije da okarakteriće lićnosti iz nekog slućanog teksta.	Ućenik razlikuje informativne tekstove od tekstova rasonode.	Ućenik razlikuje izmećdu stvarnog i nestvarnog, i uporećuje razlićite vrste slućanih tekstova (recitacije,intervjue, skećeve...).	Ućenik iskazuje svoje mićljenje na nijansiran naćin prilagoćen situaciji i izdvaja karakteristićne elemente razlićitih vrsta slućanog teksta. (intervjua, recitacija, reklamnih spotova...)	Ućenik oslobaća implicitne sadrćaje i daje svoj sud.	Ućenik prepoznaje mićljenja (za, protiv) izraćena od strane njegovog sagovornika u nekoj raspravi o poznatoj temi.	Ućenik moće da zakljućdi mićljenja izraćena od njegovih sagovornika i kriticćki ocijeni ono ćto je ćuo.

Jezik, luksembuški jezik i buđenje jezika (Ciklus 1)
Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)
Čitanje

	Osnova 1-og Ciklusa			Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen		2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen
Stvara i upotrebljava kodove pisanog jezika	Ućenik prepoznaje stihove, inicijalne zvukove i rastavlja rijeći na segmente. On prepoznaje i razlikuje različite grafićke simbole (slova, šifre).	Razvoj ovih sposobnosti koji je zapoćet prvo na luksemburškom jeziku, je nastavljen u 2 ciklusu na njemaćkom jeziku, koji je istovremeno jezik opismenjavanja u osnovnoj školi.					
Ćitanje razlićitih tekstova	Ućenik umije da koristi knjigu i otkriva upotrebu pisanja u razlićitim kontekstima (informacije, priće, i.t.d.).		Ućenik lijepo ćita i korektno izgovara proste tekstove : kratke priće, bajkice, djećje pjesme.	Ućenik ćita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa rijećima iz svakodnevne upotrebe, iako mu za to treba više vremena.	Ućenik ćita i razumije tekstove od nekoliko paragrafa, odnosno proste tekstove iz literature kao n.p.r recitacije, priće i basne.	Ućenik globalno razumije i ćita tekstove od nekoliko stranica o poznatim temama, koje nisu obraćivane u nastavi.	Ućenik ćita sve vrste tekstova poznatih i nepoznatih od po nekoliko stranica, o temama koje poznaje, ali razumijevanje teksta ćija tema nije poznata moće da prestavlja problem.
Mobilisanje tehnike i strate-gije ćitanja	Ućenik prepoznaje svoje ime meću drugim imenima ili rijećima i prepoznaje i otkriva poruke ili poznate piktograme (brzo ćitanje, globalno ćitanje)		Ućenik ćita naslov, ćuje poćetak teksta, pogleda crteće i predpostavlja kakav je to tekst.	Ućenik iz konteksta razjašnjava nerazumljene djelove teksta.	Ućenik primjećuje važne djelove teksta.	Ućenik usmeno rezumira razlićite paragrafe teksta.	Ućenik upotrebljava na samostalan i raznolik naćin strategije ćitanja u zavisnosti od vrste teksta.
Pronalaćenje informacije u tekstu i njihova upotreba	Ućenik prepoznaje glavne lićnosti i njihove radnje, i prati tok dogaćaja u nekom prostom tekstu.		Ućenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i kaće ih usmeno u obliku naslova.	Ućenik prepoznaje glavne dogaćaje jedne kratke priće, njen razvoj i važne detalje.	Ućenik pronalazi informacije eksplicitno formulisane u tekstu o konkrećnoj ali nesvakidašnjjoj temi.	Ućenik prepoznaje logićne i hronoloćke izgovore neophodne u jednoj recitaciji.	Ućenik izdvaja kompleksne i apstraktne informacije, on ih interpretira i obraćuje.
Analizirati, uporediti i ocijen-jivati tekstove			Ućenik prepoznaje vrste tekstova kao n.p.r poeme ili priće.	Ućenik prepoznaje kontekst, n.p.r. on odrećuje i opisuje mjesto gdje se vrši radnja i opisuje uloge.	Ućenik interpretira izraze lica, namjere i osjećaje glavne uloge neke priće, opravdavajući njegovu taćku gledišta uz pomoć detaljnih primjera izvaćenih iz teksta.	Ućenik izraćaava lićno mišljenje o ulogama, radnjama ili o temi teksta.	Ućenik daje sud i provjerava ga uz pomoć teksta, on povezuje svoju taćku gledišta sa taćkama gledišta drugih.

Opismenjavanje i njemački jezik
Govor

			Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Razgovor	Ućenik umije da pozdravi nekog prostim rijećima i kaŹe « da », « ne », »izvini », « molim », »hvala ».	Ućenik pita nekog drugog dali moŹe da posudi n.p.r olovku, gumicu ili ili druge ćesto upotrebljavane školske stvari.	Ućenik odgovara prostim rijećenicama i prostim izrazima na pitanja u školskom kontekstu.	Ućenik razmijenjuje informacije o doŹivljajima u odjeljenjskom kadru, poštujući dogovorena pravila.	Ućenik ućestvuje u kratkim i prostim razgovorima, pripremanim na nastavi, o stvarima iz svakodnevnog Źivota (ići u kupovinu, zakazati sastanak...)	Ućenik ućestvuje u razgovorima o temama koje ga interesuju ili koje su iz svakodnevnog Źivota.	Ućenik ućestvuje u nekom razgovoru o svakodnevnoj temi postavljajući pitanja i odgovarajući na pitanja, ako ti odgovori ne iziskuju duŹe intervencije ili zauzimanje stava.	Ućenik komunicira sa lakoćom u nekoj obićnoj situaciji pripremljenoj za vrijeme nastave i koja sadrŹi samo razmjenu prostih i direktnih informacija.	U poznatim situacijama, ućenik ućestvuje aktivno u razgovoru, brani i opravdava svoja mišljenja.	Ućenik reaguje sa argumentima na rijeći njegovih sagovornika, upotrebljava verbalne strategije, n.p.r. umije da formuliše neki poćetak, daje primjere, uporećuje.
Govoriti pred drugima	Ućenik kaŹe kako je, i daje proste informacije o sebi uz pomoć prostih rijeći, iako mora pri tome da se posluŹi gestovima ili rijećima iz svog maternjeg jezika.	Ućenik se predstavlja veoma kratko (kaŹe n.p.r kako se zove, odakle dolazi u koju školu ide) iako mu je potrebna pomoć od strane svog sagovornika.	Ućenik pruŹa proste informacije o sebi i o svom okruŹenju, ako mu njegov sagovornik pruŹi odgovarajuću pomoć.	Ućenik pruŹa na razumljiv naćin, informacije o temi koje ga interesuju, on izraŹava lićne ideje i osjećaje.	Ućenik prića prostim rijećenicama ono Źto je vidio, ćuo ili proćitao u domenima kao škola, priroda, muzka i sport, on predstavlja neŹto Źto dobro poznaje kroz mali ekspozee koji je unaprijed pripremljen ali ne ćitajući ga.	Ućenik predstavlja na ekspozeu, neku temu koja ga interesuje po nekom nametnutom modelu, iako je razvoj dogaćaja ostaje prost.	Ućenik kratko ali strukturisano i lako opisuje dogaćaj iz svoje svakodnevnice.	Ućenik opisuje neko skorašnje iskustvo spontano u nekoliko rijećnica i sa prostim sredstvima, (u kući,u školi...)	Ućenik predstavlja neku novu temu (koristeći ako mu je to potrebno sredstva sa podsjećivanjem) na razumljiv naćin za slušaoca.	Ućenik izraŹava svoje mišljenje o temama koje su u vezi sa njegovim svakodnevnom Źivotom (škola, njegovo okruŹenje, muzika...) dajući i odrećene detalje, ćak i u situacijama gdje se zahtijeva visoki nivo.
Poštovanje forme uz upotrebu svog leksićkog, gramatićkog i fonoloćkog znanja	Ućenik upotrebljava dosta pravilno rijećnik izraza i formulacija koje zna napamet.	Ućenik upotrebljava da bi se slobodno izraŹavao sintaksne strukture i proste gramatićke oblike koje pripadaju osnovnom rijećniku, kojeg ućenik zna napamet, ali joŹ uvijek pravi razne vrste greŹaka.	Ućenik upotrebljava rijećnik zapamćenih osnovnih rijeći, izraza i fomulacija, praveći joŹ uvijek dosta osnovnih greŹaka Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik se izaŹava na razumljiv naćin u školskom i odjeljenjskom kadru, i upotrebljava osnovne naućene rijeći, praveći joŹ uvijek greŹke u sintaksi i morfologiji.	Ućenik umije da se izrazi i upotrebljava slobodno se izraŹavajući, osnovne rijeći (ćesto upotrebljavane rijeći) i elementarne sintaksne strukture koje su bile obraćivane na nastavi, praveći joŹ uvijek greŹke Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik upotrebljava, slobodno se izraŹavajući, proŹireni rijećnik i proste strukture, iako joŹ uvijek ima osnovnih greŹaka koje ne smetaju razumijevanju.	Ućenik se slobodno izraŹava ispravno upotrebljavajući poznate gramatićke strukture (n.p.r znakove za vrijeme, pravilne rijećenice i pravilan redoslijed rijećenica).	Ućenik se slobodno izraŹava i pravilno upotrebljava jezićka sredstva naućena na nastavi, i rijetko pravi elementarne jezićke greŹke koje bi oteŹale razumijevanje.	Ućenik umije da se izraŹava u Źirokom smislu te rijeći kada se radi o njemu poznatim situacijama i o poznatim temama, pravilno upotrebljavajući veliki broj struktura i oblika svakodnevno upotrebljivanih rijećenica.	Ućenik upotrebljava veliki broj osnovnih rijeći i opŹtih izraza mijenjajući sintaksne strukture. Gramatićke greŹke su joŹ uvijek primjetljive. Razumijevanje je osigurano. Upotreba idomatićkih izraza joŹ uvijek prestavlja problem.
ReŹiŹiranje teksta	Ućenik ućestvuje u malim dijalozima (predstavi se, pozdravi se, reći dovidenja...)	Ućenik ućestvuje na kreativan naćin na interakcionim ulogama (kao telefoniranje ili scene u prodavnicima...).	Ućenik recituje kratke proste rijećenice, ućene u igri sa ulogama.	Ućenik prihvata u odjeljenju ulogu u nekoj prostoj glumi i spontano pretvara doŹivljeno u izraćeno rijećima.	Ućenik glasno ponavlja ili glumi neku kratku priću na kojoj se radilo u odjeljenju, iako ponekad zaboravlja neke elemente.	Ućenik umije da izmiŹlja i da prića priće iz dobijenih instrukcija (n.p.r serija od nekoliko crteŹa) i umije da ih upotrijebi u glumi.	Ućenik koristi narativne modele i poznate igre ili igre na kojima se radilo. On dobro umije da isprića ili odglumi neku priću.	Ućenik prića i slobodno glumi male skećeve i pokazuje prve znake lićne kreativnosti.	Ućenik sam i na kreativan naćin izmiŹlja priće, on opisuje i razvija kroz naraciju neku lićnu avanturu i glumi uloge iz neke priće.	Ućenik interpretira lićnosti pred odraslom publikom u kratkom pozorišnom komadu na samostalan i kreativan naćin i sa osjećajem.

Opismenjavanje i njemački jezik

Razumijevanje

			Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Razumjeti svog sagovornika	Ućenik razumije proste i kratke zadatke i naredbe u odjeljenju, ako se pri tome koriste crteži i gestovi da bi se objasnilo šta da se radi.	Ućenik razumije kratke i proste poruke u vezi svoje lićnosti, života u odjeljenju... sve izraženo u poznatom kontekstu.	Ućenik razumije kratke razgovore o temama koje dobro poznaje pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Ućenik aktivno učestvuje u nekom kratkom razgovoru između više sagovornika, o temi koja je bila pripremljena za vrijeme nastave.	Ućenik razumije osnove jednog razgovora kada se radi o nekoj situaciji koja bila obrađivana za vrijeme nastave ili proste poruke, izražene svakodnevnim jezikom.	Ućenik razumije temu razgovora o raznim temama razgovora i umije da ih prati u dužem vremenskom periodu.	Ućenik učestvuje lićno na razgovorima sa više učesnika o temama koje su bile prerdmet nastave.	Ućenik aktivno učestvuje na razgovorima o nekoj aktuелnoj temi u kojoj učestvuje više sagovornika, pritom razumijevajući njihove namjere.	Ućenik prati tok nekog razgovora, razumije i upoređuje određene pomenute ideje, ostajući pažljiv za vrijeme cijelog razgovora.	Ućenik prati tok nekog razgovora, razumije ili upoređuje različite učesnike, shvatajući taćno njihovu poziciju koja se oslanja na kompleksnu argumentaciju.
Razumijevanje slušanog teksta	Ućenik razumije rijeći, imena i brojeve koje već poznaje u slušanim i prostim tekstovima nastave, ako su oni izgovarani polako i razgovijetno.	Ućenik razumije proste rijeći i veoma kratke rećenice u vezi porodice, škole i svoje lićnosti pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Ućenik globalno razumije predmet ili smisao nekog teksta, kad se radi o temama pripremljenim za vrijeme nastave (priće, kratke recitacije).	Ućenik globalno razumije, redosljed događaja i predmete nekog kratkog slušanog teksta kada se radi o temama koje su pripremljene za vrijeme nastave.	Ućenik prati kratke i proste referate, koji su dobro strukturisani i ilustrovani crtežima, o temama koje su dio programa, ali mora se govoriti polako i razgovijetno.	Ućenik sluša proste i kratke tekstove različitih vrsta, objektivne ili iz literature, pod uslovom da su jasno izgovoreni i da je kontekst pojašnjen prije slušanja.	Ućenik razumije temu i glavne informacije kratkih video scena, ako se govori polako i pod uslovom da tema nije nepoznata.	Ućenik razumije ono osnovno iz brojnih radio ili tv emisija o temama koje ga interesuju.	Ućenik precizno shvata informacije i asimilira kompleksne podatke.	Ućenik prepoznaje i upoređuje različite vrste slušanog štiva (intervju, prića, reklamni spot...)
Mobilisati strategije i tehnike slušanja	Ućenik pokazuje da nerazumije.	Ućenik upotrebljava nejezićka sredstva koja su mu na raspolaganju (gestove, mimiku, crteže...)	Ućenik interpretira sporednu buku, ilustracije, da bi odredio temu o kojoj govori slušani teks. (n.p.r. neka prića).	Ućenik aktivira svoje pređašnje znanje (n.p.r izraze naućene u odjeljenju) i upotrebljava ih da bi shvatio kontekst slušanog teksta.	Ućenik vodi računa o intonaciji, ritmu, glasnosti, akcentu i neverbalnom jeziku da bi stvorio smisao na samostalan naćin.	Ućenik pojašnjava znaćenja uz pomoć konteksta, u nekom prostom i kratkom slušanom tekstu.	Ućenik upotrebljava kompleksne strategije razumijevanja (upotreba konteksta, interpretacija naćina govora i intonacije...) i on ih prilagođava različitim vrstama slušanog teksta.	Ućenik skreće svoju pažnju na osnovne elemente, i postavlja precizna pitanja.	Ućenik jasno strukturise ono što se ćulo, i on ostaje pažljiv i za vrijeme dugih razgovora.	Ućenik upotrebljava strategije slušanja na raznovrstan i prilagođen naćin, u zavisnosti od situacije i vrste teksta.
Pronaći informacije nekog slušanog teksta i upotrijebiti ih.	Ućenik razumije proste informacije u vezi nekog predmeta (velićina, boja, pripadnost, gdje se nalazi)	Ućenik prepoznaje mjesto, jednu ili drugu lićnost nekog slušanog teksta, ako on moće da se osloni na precizne indikacije i na ponovno slušanje, ako se radi o temi obrađivanoj za vrijeme nastave.	Ućenik pronalazi i restituira rijeć po rijeć pojedinaćne informacije nekog prostog slušanog dokumenta, bez pomoći.	Ućenik precizno pronalazi detaljne informacije, ako moće da se osloni na precizne indikacije i jedno ponovno slušanje.	Ućenik prepoznaje različite učesnike u nekom slušanom dokumentu i umije da rekonstruiše tok događaja.	Ućenik prepoznaje sa preciznoću više informacija izraćenim u nekom slušanom dokumentu.	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje (n.p.r namjeru i taćku gledišta govornika) za vrijeme razgovora, ako se radi o nećemu svakidašnjem.	Ućenik vadi, prepoznaje i strukturise više eksplicitnih i implicitnih informacija vezanih sa njegovim doživljajem ili sa njegovim znanjem.	Ućenik prepoznaje najpoznatije logićne veze, kao i, ako je to potrebno, promjenu vremena.	Ućenik prepoznaje i opisuje različite učesnike u nekom slušanom dokumentu, objašnjava njihova osjećanja i motive akcije, on restituira hronologiju događaja, mjesto i vrijeme, vezu sa stvarnoću.
Analiza, upoređivanje i ocijenjivanje slušanog teksta	iako se pri tom redovno koriste ponavljanja, slike, gestovi ili ćak prevodi.	Ućenik restituira tok događanja nekog teksta uz pomoć tri ćetiri crteža.	Ućenik formuliše kroz jednu ili dvije rijećenice neko svoje lićno vićenje.	Ućenik umije da okarakterise lićnosti nekog slušanog teksta.	Ućenik pravi razliku između informativnih i zabavnih tekstova.	Ućenik pravi razliku između stvarnosti i nestvarnosti, i on upoređuje različite vrste slušanog teksta (recitacije, intervjui, skećeve...).	Ućenik daje svoje mišljenje na nijansirani i situaciji prilagođen naćin. On prepoznaje karakteristićne elemente različitih vrsta slušanog teksta (intervjue, recitacije...).	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje i daje svoj sud o njima.	Ućenik na kritićki naćin dovodi u pitanje osnovne informacije, iako su one izražene na implicitni naćin.	Ućenik oslobađa, opisuje i opravdava mišljenje autora, oslanjajući se na određene dijelove teksta.

Opismenjavanje i njemački jezik

Pismeno izražavanje

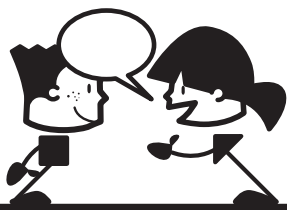
			Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Konstruisati i upotrebljavati tehnike pisanja i instrumente pismene komunikacije	Ućenik upotrebljava najvaŹnije odnose slovo-glas, i piše vodeći računa o glasu.	Ućenik razdvaja i sastavlja rijeći u slova ili grupu slova.	Ućenik umije da napiše najćešće upotrebljavana velika i mala štampana slova.	Ućenik pravilno upotrebljava grafizme sastavljene od više slova (n.p.r. ch, sch, chs, nk, ng...).						
Sastaviti razne vrste teksta	Ućenik pravilno piše nekoliko najviše upotrebljvanih rijeći, n.p.r da imenuje osobe, Źivotinje ili predmete koje su na ilustracijama ili šemama.	Ućenik slobodno piše rijeći i nekoliko prostih rijećenica iz ućenog i zapamćenog rijećnika, iako još uvijek pravi puno grešaka.	Ućenik piše proste poruke (razglednice, lićne podatke...) na ćitak naćin i bez prekida.	Ućenik prepisuje bez greške i prekida kratke proste tekstove ćija leksika je bila predmet nastave u odjeljenju. On sastavlja male avanture ili priće poveŹujući ih sa ilustracijama uz pomoć ilustracija, i uz dodatnu pomoć.	Ućenik izmišlja i sastavlja po seriji crteŹa male proste priće o poznatim temama. On zabiljeŹava lićna iskustva u okviru nekog poznatog konteksta ili obraćivanog za vrijeme nastave.	Ućenik se izraŹava o osobama i stvarima iz svakodnevnog Źivota (škola, porodica, slobodno vrijeme...) upotrebljavajući proste izraze i rijećenice. Tema je obraćena na zadovoljavajući naćin, ali bez posebnog i dodatnog produbljivanja.	Ućenik opisuje na samostalan naćin i sa preciznošću predmete (n.p.r. neko biciklo), aktuelne ili prošle dogaćaje, mjesta koje dobro poznaje naravno uz pomoć kratkih i prostih rijećenica.	Ućenik opisuje neko aktuelno ili prošlo lićno iskustvo upotrebljavajući osnovne narativne oblike i sastavlja kratke poruke kao odgovore na pitaња, i kratke biografije o osobama.	Ućenik piše na razumljiv naćin, odnoseći se na stvarne i nestvarne teme, integrišući pritom lićne ideje i razmišljaња i praveći nekoliko detaljnijih opisa.	Ućenik sastavlja dobro strukturisane i koherentne tekstove (ćlanke za školske novine, analiza neke knjige koja je ćitana za vrijeme nastave...) adaptirajući razlićite taćke gledišta, zavisno od vrste teksta.
Mobilisati tehnike i strategije pisanja (redakcije)	Ućenik razlikuje izmeću rijeći « slovo », « rijeć » i « rijećnica ».	Ućenik strukturise seriju rijećenica na prosti naćin (stavlja prostor izmeću rijeći, taćku na kraj).	Ućenik pronalazi i popravlja neke greške koje smetaju razumijevanju ćitajući svoj tekst.	Ućenik vrši provjeru provjeravajući (znakove naglašavanje, pravopis).	Ućenik upotrebljava proste strategije planiranja (n.p.r. sastaviti ideje o jednoj temi) i on obraćuje svoj tekst uz pomoć lista za popravku ili elektronske asistencije.	Ućenik na samostalan naćin i taćno piše (što se tiće pravopisa) rijeći i izraze naućene u odjeljenju, upotrebljavajući pritom adekvatna sredstva (kao monojećiķi rijećnik ...).	Ućenik optimalno koncipira svoj tekst što se tiće sadrŹaja i jezika (preciznost opisa, sastavljanje na privlaćan naćin...).	Ućenik upotrebljava strategije redakcije na precizan i odgovarajući naćin u odnosu na odrećeni zadatak (n.p.r. upotrijebljava modele, traŹi izraze u rijećniku...).	Ućenik planira, sastavlja i provjerava tekstove prateći, s tim u vezi, instrukcije.	Ućenik planira, sastavlja i kontrolise tekstove na samostalan naćin.
Poštovati formu mobilisući svoja leksićka, gramatićka i fonološka znanja.	Ućenik upotrebljava jednu ili drugu strategiju pravopisa (n.p.r. produŹavanje rijeći za mnoŹinu : dijete-djeca	Ućenik piše imenice i poćetke rijećenica velikim slovom, on strukturise rijeći i razmišlja o njihovoj strukturi, ponekad i još uvijek upotrebljavajući i pogrešnu strategiju.	Ućenik upotrebljava ogranićen rijećnik koji sadrŹi samo najćešće upotrebljavane rijeći pri nastavi. On se izraŹava taćno kroz proste rijećenice, ali pravi puno grešaka pri slobodnom pisanju, naprimjer zbog upotrebe rijeći ili izraza koje nisu ućene iako se cjelina uvijek razumije.	Ućenik upotrebljava elementarnu gramatićku i leksićku stukturu (n.p.r. pozitivne i negativne potvrđne rijećenice, upitne rijećenice), sistematske greške elementarne gramatike (prilog za mjesto, deklinacija) i pravopis su dozvoljeni pri slobodnom pisanju.	Ućenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima elementarnu leksiku povezanu sa svakodnevnom konkrećnom upotrebom i elementarne gramatićke strukture (prosta vremena, pravilno kordinatesane rijećenice povezane najpoznatijim veznicima), ali pravi još uvijek elementarne sisitematske greške (promjenu glagola, deklinacija, sintakse) – glavni smisao ipak ostaje jasan.	Ućenik pravilno upotrebljava proste najćešće upotrebljavane veznike i elementarne gramatićke strukture, iako još uvijek pravi grešaka pri upotrebi struktura i oblika koje manje poznaje. Još uvijek ima potrebu da proćita nekoliko puta svoj tekst da bi popravio greške koje smetaju razumijevanju.	Ućenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima dovoljno dobar rijećnik rijeći da bi opisao svakodnevne situacije o poznatim temama. On upotrebljava osnovne gramatićke strukture, iako ponekad pravi velike greške (prilozi za mjesto, sintaksa) i pogrešne izraze.	Ućenik se pravilno izraŹava mijenjajući konstrukciju rijećenice kao i red rijeći upotrebljavajući veznike (n.p.r. rijeći : „und (i), ``aber`` (ali), ``wenn`` (ako), ``weil`` (zato što)...) još uvijek ima morfoloŹkih, sintaksnih i pravopisnih grešaka, ali ćitanje tog teksta i njegovo razumijevanje je uvijek moguće.	Ućenik dosta dobro upotrebljava osnovni rijećnik i elementarne morfoloŹke i sintaksne strukture neophodne za sastavljanje tekstova odnoseći se na poznate kontekste, iako s vremena na vrijeme pravi greške, i upotreba objašњаavajućih rijećenica biva neophodna.	Ućenik se pravilno izraŹava mijenjajući naućene strukture u zavisnosti od cilja poruke i vrste teksta, a da još uvijek ne vlada jezićkim nijansama, praveći veoma rijetko greške sto se tiće morfologije, sintakse i pravopisa.

Opismenjavanje i njemački jezik

Čitanje

			Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Stvara i upotrebljava kodove pisanog jezika	Ućenik asocira najvaŹnije glasove sa njima odgovarajućim slovima.	Ućenik pravi fonološku vezu, to znaći. On ćita isto tako nepoznate rijeći.	Ućenik prepoznaje sva slova abecede.	Ućenik ćita sve grafeme i razlikuje izmeću suglasnika i samoglasnika.						
Ćitati razne tekstove	Ućenik ćita i razumije kratke i proste dijelove teksta, ali mu je teŹko da ćita nepoznate rijeći ili izraze.	Ućenik razumije sadržaj relativno prostog i kratkog teksta (4-5 rijećenica), pozebno kad ima i ilustarcija koje pomažu pri razumievanju.	Ućenik ćita glasno i razumije veoma kratke poruke poznatoga sadržaja o temama iz svakodnevnog Źivota.	Ućenik lijepo ćita i korektno izgovara proste tekstove : proste priće, recepte, tekstove na korici ili postavci, razglednice, upustva za rad.	Ućenik ćita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa rijećima iz svakodnevnog upotrebe, iako mu za to treba više vremena.	Ućenik ćita i razumije tekstove od nekoliko paragrafa, n.p.r korisne tekstove kao definicije iz rijećnika, oglasi i komentari, ili prosti literarni tekstovi kao Źto su to priće, bajke i basne.	Ućenik ćita i razumije kompleksnije tekstove na jeŹćkom, tematićkom i strukturnom planu, o temama iz svakodnevnog Źivota (informativne broŹure, Źurnali...) i moŹe da zamisli izgled razlićtih lićnosti iz priće.	Ućenik globalno razumije i ćita tekstove od nekoliko stranica o poznatim temama, koje nisu obraćivane u nastavi, upotrebljavajući odgovarajuća sredstva ćitanja.	Ućenik ćita i razumije bez potrebe za dodatnim objaŹnjavanjem, ono Źto je vaŹno iz teksta koji sadrŹi više stranica, a o temama koje ga interesuju, detalji i ideomatićki izrazi su joŹ uvijek nejasni.	Ućenik ćita sve vrste tekstova poznatih i nepoznatih od po nekoliko stranica, o temama koje poznaje, ali razumievanje teksta ćija tema nije poznata moŹe da prestavlja problem.
Mobilisati tehnike i strategije ćitanja	Ućenik ćita proste rijeći rastavljajući ih i sastavljajući ih.	Ućenik mobilie svoja ranije stećena znanja o temama ućenim za vrijeme nastave, a o kojoj govori tekst.	Ućenik ćita naslov, ćuje poćetak teksta, pogleda crteŹe i predpostavlja kakav je to tekst	Ućenik vraća u red paragrafe iz jednog kratkog i prostog teksta.	Ućenik pronalazi odrećene informacije koje mu trebaju konsultirajući liste ili rijećnik.	Ućenik razjaŹnjava dijelove teksta koje nije razumio zahvaljući kontekstu.	Ućenik primjećuje vaŹne djelove teksta, i zabiljeŹava ključne rijeći.	Ućenik prelazi ponovno i na brzinu neki tekst, samo da bi restituisao centralnu poruku teksta.	Ućenik rezumira razlićite paragrafe teksta.	Ućenik upotrebljava na samostalan i raznolik naćin strategije ćitanja u zavisnosti od vrste teksta.
Pronaći informacije u tekstu i upotrijebiti ih	Ućenik pronalazi vaŹne rijeći u nekoj rijećenici ili u nekom veoma kratkom tekstu, kao odgovor na vrlo prosta pitanja.	Ućenik pronalazi i upotrebljava, u prostim kontekstima, vaŹne informacije, koje su eksplicitno navedene u tekstu.	Ućenik prepoznaje i odlućuje o tome koje su to glavne informacije, ono o ćemu se govori u tekstu (n.p.r. odlućuje koje su to glavne uloge).	Ućenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i iskaŹe ih u obliku naslova.	Ućenik prepoznaje, ako je za to bio pripreman, glavne dogaćaje jedne kratke priće, njen razvoj i vaŹne detalje.	Ućenik prepoznaje na samostalan naćin glavni smisao teksta koji je blizak sa njegovom svakodnevnicom, opŹti podatci (autor, mjesto, vrijeme, lićnosti, raspored teksta) kao i informacije eksplicitno	Ućenik pronalazi informacije eksplicitno formulisane u tekstu o konkretnoj ali nesvakidaŹnjoj temi.	Ućenik prepoznaje vaŹne detalje, koji nisu jednostavni da se pronađu u tekstu.	Ućenik prepoznaje logiće i hronološke izgovore neophodne u jednoj recitaciji.	Ućenik izdvaja kopleksne i apstraktne informacije, on ih interpretira i obraćuje.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	Ućenik ponovo sastavlja proste i kratke rijećenice uz pomoć slićica sa rijećima.	Ućenik asocira dijelove teksta sa slikama.	Ućenik izvlaći proste zaključke na osnovu vaŹnih informacija teksta ili ilustracija s tim u vezi.	Ućenik prepoznaje vrste tekstova kao n.p.r poeme ili priće.	Ućenik pronalazi kontekst, n.p.r on precizira i opisuje mjesto gdje se odigrava radnja, i umije da okarakterie lićnosti.	Ućenik prepoznaje taćke neslaganja ili motive lićnosti i opisuje ih.	Ućenik interpretira izraze lica, namjere i osjećaje glavne uloge neke priće, opravdavajući njegovu taćku glediŹta uz pomoć detaljnih primjera izvaćenih iz teksta.	Ućenik izraŹava lićno miŹljenje o ulogama, radnjama ili o temi teksta.	Ućenik daje sud i provjerava ga uz pomoć teksta, on povezuje svoju taćku glediŹta sa taćkama glediŹta drugih.	Ućenik prihvata taćke glediŹta razlićite od njegovih (promjenu taćke glediŹta) i razumije razloge neslaganja.

	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Razgovor	Ućenik umije da pozdravi nekog prostim rijećima i kaŹe « da », « ne », »izvini », « molim », »hvala ».	Ućenik umije da postavi prosta pitanja da bi nešto dobio (n.p.r : daj mi pero).	Ućenik odgovara prostim rijećenicama i prostim izrazima na pitanja u školskom kontekstu ili u vezi tema na kojima se radilo pri nastavi.	Ućenik razmijenjuje informacije o doŹivljajima u odjeljenjskom kadru, poŹtujuići dogovorena pravila.	Ućenik ućestvuje u kratkim i prostim razgovorima, pripremanim na nastavi, o stvarima iz svakodnevnog Źivota (ići u kupovinu, zakazati sastanak...).	Ućenik traŹi informacije, odgovara na pitanja i daje informacije na kratak i jednostavan naćin, ponekad i joŹ uvijek uz pomoć kljućnih rijeći ili serije rijećenica, u odnosu na poznate teme upotrebljavujuić najćeŹće rutinske izraze.	Ućenik traŹi informacije, odgovara na pitanja i daje informacije i izraŹava miŹljenje u razlićitim situacijama, ako se one odnose na temu programa.	Ućenik komunicira u nekoj obićnoj situaciji pripremljenoj za vrijeme nastave i koja sadŹi samo razmjenu prostih i direktnih informacija o poznatim aktivnostima ili temama.
Govoriti pred drugima	Ućenik kaŹe kako je, i daje proste informacije o sebi uz pomoć prostih rijeći, iako mora pri tome da se posluŹi gestovima ili rijećima iz svog maternjeg jezika.	Ućenik se predstavlja veoma kratko (kaŹe n.p.r kako se zove, odakle dolazi u koju školu ide) iako mu je potrebna pomoć od strane svog sagovornika.	Ućenik pruŹa proste informacije o sebi i o svom okruŹenju, ako mu njegov sagovornik pruŹi odgovarajuić pomoć.	Ućenik pruŹa na razumljiv naćin, informacije o temi koje ga interesuju, on izraŹava lićne ideje i osjećaje.	Ućenik prića prostim rijećenicama ono Źto je vidio, ćuo ili proćitao u domenima koji ga interesuju.	Ućenik predstavlja nešto Źto dobro poznaje u kratkom ekspozeu unaprijed pripremljenom, ali bez ćitanja.	Ućenik kratko ali strukturisano i lako opisuje događaj iz svoje svakodnevnice.	Ućenik opisuje u nekoliko rijećenica i sa razvijenim jezićkim sredstvima neko skoraŹnje iskustvo (kući, u škol...).
PoŹtovanje forme upotrebljavujuić svoje leksićko, gramatićko i fonoloŹko znanje	Ućenik upotrebljava dosta pravilno rijećnik izraza i formulacija koje zna napamet, u situacijama slobodnog izraŹavanja (rad u odjeljenju).	Ućenik upotrebljava da bi se slobodno izraŹavao sintaksne strukture i proste gramatićke oblike koje pripadaju osnovnom rijećniku, kojeg ućenik zna napamet, ali joŹ uvijek pravi razne vrste greŹaka.	Ućenik upotrebljava da bi se slobodno izraŹavao, rijećnik zapamćenih osnovnih rijeći, izraza i fomulacija, praveći joŹ uvijek dosta osnovnih greŹaka Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik se izaŹava na razumljiv naćin u školskom i odjeljenjskom kadru, i upotrebljava osnovne naućene rijeći, praveći joŹ uvijek greŹke u sintaksi i morfologiji.	Ućenik umije da se izrazi i upotrebljava slobodno se izraŹavajući, osnovnu leksiku i elementarne sintaksne strukture koje su bile obraćivane na nastavi, praveći joŹ uvijek greŹke Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik upotrebljava osnovni rijećnik i jednostavne strukture, koje mu omogućavaju da se slobodno izraŹava o temama bliskim svakodnevnici, iako joŹ uvijek ima nekoliko elementarnih greŹaka koje ne smetaju razumijevanju.	Ućenik se pravilno izraŹava pri slobodnom govoru i o razlićitim temama upotrebljavujuić osnovni rijećnik i poznate gramatićke strukture (n.p.r ritmićke znakove, rijećenice koordinisane i pravilno poredane), iako rijetkih elementarnih greŹaka Źto se tiće morfologije, (promjena glagola n.p.r) joŹ uvijek ima.	Ućenik pravilno upotrebljava jezićka sredstva naućena za vrijeme nastave u situacijama slobodnog govora i pravi malo elementarnih graŹaka koje oteŹavaju razumijevanje.
ReŹiŹiranje teksta	Ućenik ućestvuje u malim dijalozima (predstavi se, pozdravi se, reći dovićenja...).	Ućenik ućestvuje na kreativan naćin na interakcionim ulogama (kao telefoniranje ili scene u prodavnici...).	Ućenik recituje kratke proste rijećenice, ućene u igri sa ulogama.	Ućenik prihvata u odjeljenju ulogu u nekoj prostoj glumi i spontano pretvara doŹivljeno u izraŹeno rijećima.	Ućenik glasno ponavlja ili glumi neku kratku priću na kojoj se radilo u odjeljenju, iako ponekad zaboravlja neke elemente.	Ućenik umije da izmiŹlja i da prića priće iz dobićenih instrukcija (n.p.r serija od nekoliko crteŹa) i umije da ih upotrijebi u glumi.	Ućenik koristi narativne modele i poznate igre ili igre na kojima se radilo. On dobro umije da isprića ili odglumi neku priću.	Ućenik prića i slobodno glumi male skećeve i pokazuje prve znake lićne kreativnosti.

Francuski jezik
Razumijevanje

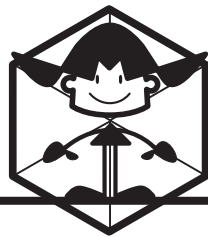
	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Razumjeti svog sagovornika	Ućenik razumije proste i kratke zadatke i naredbe u odjeljenju, ako se pri tome koriste crteži i gestovi da bi se objasnilo šta da se radi.	Ućenik razumije kratke razgovore o temama koje dobro poznaje, pod uslovom da se polako i razgovjetno govori i da se upotrebljava prosti načina govora.	Ućenik razumije proste poruke u vezi svoje lićnosti, života u odjeljenju (n.p.r. naredbe...) formulisane u nekom kontekstu pripremanom za vrijeme nastave.	Ućenik razumije osnove nekog dijaloga, kada se radi o prostim porukama, pravilno izgovaranim u svakodnevnom govoru, iako je još uvijek potrebno da mu se neke rijećenice reformulišu ili neke informacije ponove.	Ućenik prati neki razgovor izmeću više sagovornika o temi koja ga interesuje.	Ućenik razumije temu nekog razgovora o poznatoj temi, i temi koja ga interesuje. On tu temu može da prati i u dužem vremenskom periodu, ako razgovor nije brz, i ako se govori jasno izgovaranim jezikom.	Ućenik učestvuje lićno na razgovorima sa više učesnika o temama koje su bile prerdmet nastave.	Ućenik aktivno učestvuje na razgovorima o nekoj aktuelnoj temi u kojoj učestvuje više sagovornika, pritom razumijevajući njihove namjere.
Razumijevanje slušanog teksta	Ućenik razumije rijeći, imena i brojeve koje već poznaje u slušanim i prostim tekstovima nastave, ako su oni izgovarani polako i razgovijetno.	Ućenik razumije proste rijeći i kratke rijećenice u nekom kontekstu spremanom za vrijeme nastave, pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Ućenik globalno razumije predmet ili smisao nekog teksta, kad se radi o temama pripremljenim za vrijeme nastave (priće, kratke recitacije). i koje su ilustrovane ilustracijama.	Ućenik globalno razumije, za poznate teme, akciju ili predmet nekog prostog i kratkog slušanog teksta.	Ućenik prati kratke i proste referate, koji su dobro strukturisani, ali treba da se polako i razgovijetno govori.	Ućenik sluša proste i kratke tekstove razlićitih vrsta, objektivne ili iz literature, pod uslovom da su jasno izgovoreni i da je kontekst pojašnjen prije slušanja.	Ućenik razumije glavne informacije kratkih video snimaka (n.p.r. vremenske prognoze, reklamnih spotova, najave nekog filma, vijesti / informacije za mlade...) pod uslovom da se govori polako i da tema razgovora nije nepoznata.	Ućenik razumije ono osnovno iz brojnih radio ili tv emisija o temama koje ga interesuju.
Mobilisati strategije i tehnike slušanja	Ućenik pokazuje da nerazumije.	Ućenik upotrebljava proste strategije bazirane ekskluzivno na nejezićka sredstva koja su mu na raspolaganju.	Ućenik interpretira sporednu buku, ilustracije, da bi odredio temu o kojoj govori slušani teks.(n.p.r. neka prića).	Ućenik aktivira svoje pređašnje znanje (n.p.r. izraze naućene u odjeljenju) i upotrebljava ih, da bi opisao kontekst u kojem se nalazi slušani tekst.	Ućenik vodi računa o intonaciji, ritmu, glasnosti, akcentu i neverbalnom jeziku da bi stvorio smisao.	Ućenik pojašnjava znaćenja uz pomoć konteksta, u nekom prostom i kratkom slušanom tekstu.	Ućenik skreće svoju pažnju na osnovne elemente, i postavlja precizna pitanja.	Ućenik upotrebljava kompleksne strategije razumijevanja (upotreba konteksta, prepoznavanje logićkih veza, interpretacija jaćine naglašavanja...) i on ih prilagoćava razlićitim vrstama slušanog teksta.
Pronaći informacije nekog slušanog teksta i upotrijebiti ih	Ućenik razumije proste informacije u vezi nekog predmeta (velićina, boja, pripadnost, gdje se nalazi)	Ućenik prepoznaje mjesto, jednu ili drugu lićnost nekog slušanog teksta, ako on može da se osloni na precizne indikacije i na ponovno slušanje, ako se radi o temi obraćivanoj za vrijeme nastave.	Ućenik pronalazi i restituira rijeć po rijeć pojedinaćne informacije nekog prostog slušanog dokumenta.	Ućenik prepoznaje razlićite učesnike u nekom slušanom tekstu i on rekonstruiše tok dogaćaja ako može da se osloni na precizne upute i na ponovno slušanje teksta.	Ućenik izdvaja detaljne informacije, formulisane na eksplicitan i precizan način.	Ućenik prepoznaje sa preciznoću više informacija izraćenim u nekom slušanom dokumentu.	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje (n.p.r. namjeru i taćku gledišta govornika) ako slušani tekst obraćuje neku poznatu temu.	Ućenik vadi, prepoznaje i strukturiiše više eksplicitnih i implicitnih informacija vezanih sa njegovim doživljajem ili sa njegovim znanjem.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	iako se pri tom redovno koriste redovna ponavljanja, slike, gestovi ili čak prevodi.	Ućenik restituira tok dogaćaja nekog teksta uz pomoć tri četiri crteža.	Ućenik izdvaja neko svoje pojednostavljeno lićno mišljenje.	Ućenik umije da okarakteriiše lićnosti nekog slušanog teksta.	Ućenik pravi razliku izmeću informativnih i zabavnih tekstova	Ućenik pravi razliku izmeću stvarnosti i nestvarnosti, i on uporećuje razlićite vrste slušanog teksta (recitacije, intervjui, skećeve...).	Ućenik oslobaća karakteristićne elemente razlićitih vrsta slušanog teksta (intervjui, priće, reklamni spotovi...).	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje i daje svoj sud o njima.

			Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Sastaviti razne vrste teksta	Učenik pravilno piše prepisujući nekoliko najviše upotrebljivanih riječi, n.p.r da imenuje osobe, životinje ili predmete koje su na ilustracijama ili šemama.	Učenik slobodno piše riječi i nekoliko prostih riječenica iz učenog i zapamćenog riječnika, iako još uvijek pravi puno grešaka.	Učenik piše proste poruke (razglednice, lične podatke...) na čitak i neprekidan način, i u zadatku/vježbi zatvorene vrste. On precizno prepisuje riječi i izraze koji se često upotrebljavaju.	Učenik prepisuje bez greške kratke proste tekstove čija leksika je bila predmet nastave u odjeljenju. On sastavlja male avanture ili priče povezujući ih sa ilustracijama uz pomoć ilustracija, i uz pomoć (n.p.r ključnih riječi, primjera iz riječenica...).	Učenik izmišlja i sastavlja po seriji crteža male proste priče o poznatim temama. On zabilježava kroz nekoliko prostih riječenica lična iskustva (n.p.r. neki recept) iako je razvoj teme urađen na najprostiji način.	Učenik piše o osobama i stvarima iz svakodnevnog života (škola, porodica, slobodno vrijeme...) upotrebljavajući proste izraze i riječenice. Tema je obrađena na zadovoljavajući način i razvoj događaja je realizovan na prost način.	Učenik opisuje na samostalan način i sa preciznošću predmete (n.p.r. neko biciklo), aktuelne ili prošle događaje, mjesta koje dobro poznaje naravno uz pomoć kratkih i prostih riječenica.	Učenik opisuje neko aktuelno ili prošlo lično iskustvo upotrebljavajući osnovne narativne oblike i sastavlja kratke poruke kao odgovore na pitanja, i kratke biografije o osobama.
Mobilisati tehnike i strategije pisanja (redakcije)	Učenik provjerava dali su riječi i kratke riječenice, koje je napisao u slobodnom pisanju, razumljive.	Učenik strukturise seriju riječenica na prosti način (stavlja prostor između riječi, tačku na kraj). I čita ih da bi dobio primjedbe kako bi se poboljšao.	Učenik pronalazi i popravljja neke greške koje smetaju razumijevanju čitajući svoj tekst.	Učenik vrši provjeru provjeravajući (znakove naglašavanje, pravopis).	Učenik upotrebljava proste strategije planiranja (n.p.r sastaviti ideje o jednoj temi) i on obrađuje svoj tekst uz pomoć lista za popravku.	Učenik na samostalan način i tačno piše (što se tiče pravopisa) riječi i izraze naučene u odjeljenju, upotrebljavajući pritome adekvatna sredstva (kao monojezički riječnik...)	Učenik optimalno koncipira svoj tekst što se tiče sadržaja i jezika (preciznost opisa, sastavljanje na privlačan način...).	Učenik upotrebljava na samostalano strategije redakcije na precizan i odgovarajući način u odnosu na određeni zadatak (n.p.r upotrijebljava modele, traži izraze u riječniku...).
Poštovati formu mobilisući svoja leksička, gramatička i fonološka znanja.	Učenik upotrebljava najpoznatije grafeme (un, u, ou, oi, oin, on, ais, en, an, eu...).	Učenik ponovo upotrebljava u vježbama zatvorenog tipa, riječi i izraze na kojima se radilo za vrijeme nastave, ali pravi još uvijek greške koje ne smetaju razumijevanju.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima, ograničen riječnik koji sadrži samo najčešće upotrebljavane riječi pri nastavi. On se izražava tačno kroz proste riječenice, ali pravi puno grešaka, između ostalog upotrebljavajući neučene riječi i izraze. Te greške ne smetaju razumijevanju.	Učenik se izražava upotrebljavajući osnovnu leksiku i elementarne gramatičke strukture (sadašnje vrijeme, prošlo vrijeme, proste potvrđne, riječenice za negaciju i upitne riječenice sa "est-ce que (da li)...") koje je naučio za vrijeme nastave, sistematske greške elementarne gramatike (sintaksa, mijenjanje glagola) i pravopis su česte.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima elementarnu leksiku povezanu sa svakodnevnom konkretnom upotrebom i elementarne gramatičke strukture (prosta vremena, pravilno poređane riječenice sa veznicima „quand“ (kada) i „parce que“ (zato što) ali još uvijek pravi sisitematski elementarne greške upotrebljavajući riječi još ne učene pri nastavi (promjenu glagola, promjenu riječi u množini, promjenu riječi u ženski rod), glavni smisao ipak ostaje jasan.	Učenik se pravilno izražava mijenjajući konstrukciju riječenice kao i red riječi upotrebljavajući veznike (koordinisane riječenice povezane najčešće upotrebljanim veznicima : ``et`` (i), ``mais`` (ali), ``ensuite`` (nakon toga/ kasnije...) još uvijek ima morfoloških, sintakasnih i pravopisnih grešaka, ali se tekst može čitati i razumijeti.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima dovoljno razvijenu leksiku i naučene gramatičke strukture (n.p.r. zamjenu imenice zamjenicom, inversne upitne riječenice, proširene riječenice koje u sebi sadrže sporednu riječenicu...) iako još uvijek pravi poneku veću grešku (iz pravopisa i gramatike) i piše nepravilne izraze.	Učenik pravilno upotrebljava poznate gramatičke strukture (n.p.r. slaganje participa za prošlo vrijeme bez dodatne zamjenice, ``subjunctif`` (konjuktiv) sadašnjeg vremena, prosto proširene riječenice sa uslovnom sporednom riječenicom...) iako još uvijek pravi grešaka pri upotrebi manje poznatih struktura i oblika, i još uvijek mu je potrebno da pročita nekoliko puta njegov tekst da bi popravio greške koje smetaju razumijevanju.
Dati svoje mišljenje					Učenik na prost način kritikuje temu koja je bliska njegovoj svakodnevici.	Učenik kritikuje temu koja je bliska njegovoj svakodnevici.	Učenik kompleksno kritikuje temu koja je bliska njegovoj svakodnevici.	Učenik na prost način kritikuje razne teme.

			Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Čitati različite vrste tekstova	Učenik čita i razumije kratke i proste dijelove teksta, ali mu je teško da čita nepoznate riječi ili izraze.	Učenik razumije sadržaj relativno prostog i kratkog teksta (4-5 riječenica), posebno kad ima i ilustracija koje pomažu pri razumijevanju.	Učenik čita glasno i razumije veoma kratke poruke sadržaja pripremanog za vrijeme nastave o temama iz svakodnevnog života.	Učenik čita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa riječima iz svakodnevnog upotrebe, iako mu za to treba više vremena.	Učenik lijepo čita i korektno izgovara proste tekstove : proste priče, recepte, tekstove na korici ili postavci, razglednice, uputstva za rad, kratke i proste knjige.	Učenik čita i razumije proste tekstove od nekoliko paragrafa, n.p.r korisne tekstove kao definicije iz riječnika, oglasi i komentari, ili prosti literarni tekstovi kao što su to priče, bajke i basne.	Učenik čita i razumije relativno kratke ali kompleksnije tekstove na jezičkom, tematičkom i strukturnom planu, o temama iz svakodnevnog života (kratke i proste knjige, časopisi...) i može da zamisli izgled različitih ličnosti iz priče.	Učenik globalno razumije i čita tekstove od nekoliko stranica o poznatim temama, koje nisu obrađivane u nastavi, upotrebljavajući odgovarajuća sredstva čitanja.(n.p.r. knjige koje sadrže prosti riječnik, koji odgovara njegovim godinama).
Mobilisati tehnike i strategije čitanja	Učenik razumije smisao iz ilustracija.	Učenik mobilise svoja ranije stečena znanja o temi (koja je poznata ili obrađivana za vrijeme nastave) , a o kojoj govori tekst.	Učenik čita naslov, čuje početak teksta, pogleda crteže i predpostavlja kakav je to tekst.	Učenik nerazumljene dijelove teksta podvlači i o njima postavlja pitanja.	Učenik pronalazi određene informacije koje mu trebaju konsultirajući liste ili riječnik.	Učenik razjašnjava dijelove teksta koje nije razumio zahvaljujući kontekstu. On izvrši podsjetno čitanje da bi pronašao precizne informacije.	Učenik primjećuje važne djelove teksta, i zabilježava ključne riječi - on prođe na brzinu preko teksta dabi pronašao ono najvažnije. On pronalazi glavne ključne riječi od onoga što je važno ili novo.	Učenik prelazi ponovno i na brzinu neki tekst, samo da bi restituisao centralnu poruku teksta.
Pronaći informacije u tekstu i upotrijebiti ih	Učenik pronalazi važne riječi u nekoj riječenici ili u nekom veoma kratkom tekstu, kao odgovor na vrlo prosta pitanja.	Učenik pronalazi i upotrebljava, u prostim kontekstima, važne informacije, koje su eksplicitno navedene u tekstu.	Učenik prepoznaje i odlučuje o tome koje su to glavne informacije, ono o čemu se govori u tekstu (n.p.r. odlučuje koje su to glavne uloge)	Učenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i iskaže ih u obliku naslova.	Učenik prepoznaje, ako je za to bio pripreman, glavne događaje jedne kratke priče, njen razvoj i važne detalje.	Učenik prepoznaje na samostalan način glavni smisao teksta koji je blizak sa njegovom svakodnevnicom, opšti podatci (autor, mjesto, vrijeme, ličnosti, raspored teksta) kao i informacije eksplicitno formulisane.	Učenik razumije moral nekog teksta bliskom njegovoj svakodnevnici, on iz njega izdvaja važne informacije i u njemu pronalazi eksplicitno formulisane informacije. Takvi tekstovi su sa konkretnom temom ali nesvakidašnji.	Učenik prepoznaje važne detalje, koji nisu jednostavni da se pronađu u tekstu.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	Učenik ponovo sastavlja proste i kratke riječenice uz pomoć sličica sa riječima.	Učenik asocira dijelove teksta sa slikama.	Učenik izvlači proste zaključke na osnovu važnih informacija teksta ili ilustracija s tim u vezi.	Učenik prepoznaje vrste tekstova kao n.p.r poeme ili priče.	Učenik pronalazi kontekst, n.p.r on precizira i opisuje mjesto gdje se odigrava radnja, i umije da okarakterise ličnosti.	Učenik prepoznaje tačke neslaganja ili motive ličnosti i opisuje ih.	Učenik izražava lično mišljenje o ulogama, radnjama ili o temi teksta.	Učenik interpretira izraze lica, namjere i osjećaje glavne uloge neke priče, opravdavajući njegovu tačku gledišta uz pomoć detaljnih primjera izvađenih iz teksta.

Matematika

Prostor i geometrijski oblici

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	10-ti stepen
Orijentisanje u planu i prostoru	Ućenik se orijentiše u prostoru (školskom i izvanškolskom prostoru) i zna gdje se nalaze objekti u prostoru u odnosu na njega.	Ućenik prepoznaje i upotrebljava izraze za prostor (ispod/na, napolju/unutra) i opisuje mjesto gdje se nalaze osobe ili predmeti.	Ućenik određuje predmete u odnosu na sebe i u odnosu na druge predmete (desno/lijevo, gore/dolje, ispred/iza, unutra/vani).	Ućenik usmeno opisuje put u prostoru koji dobro poznaje (mjesto polazaka, mjesto dolazaka, pravac kojim treba da krene, orijentacione taćke).	Ućeniik ćita i crta bez pomoći proste planove, naglašavajući određene objekte, on imenuje i određuje na planu sva ćetiri pravca (istok, zapad, sjever, jug).	Ućeniik ćita putne pravce na karti, on istraćuje i uporećuje daljine koje razdvajaju dvije taćke.	Ućeniik umije da se kreće na mreći kordinata, ako su mu date kordinate.	Ućeniik bez pomoći crta proste planove, i na njima upisuje mjesto predmeta.	Ućeniik vodi računa o velićini kad crta plan, ćak iako se radi o kompleksnijem planu.	Ućeniik pronalazi svoje mjesto na karti općtine/ mjesne zajednice, uz pomoc sistema sa kordinatama.
Analizirati i predstaviti geometrijske oblike u planu i prostoru	Ućenik prepoznaje, uporećuje i reda ćetvorouglo, trouglo, krugove, kao i prosta tijela (kocka, paralelopiped, piramida, kugla...) a da ih ne naziva njihovim geometrijskim imenom.	Ućenik razlikuje kvadrat, pravougaonik, trougao i krug, on imenuje neku od njihovih vrijednosti i poreća površinu u odnosu na specifićne karakteristike.	Ućenik imenuje površine (kvadrat, pravougaonik, trougao) i tijela (kocku, paralelopiped) sa pravim imenom, on opisuje i uporećuje njihove karakteristike (stranice, uglove, ivice).	Ućenik konstruiše pravougaonike i kvadrate po datim dimenzijama na papiru sa kockicama.	Ućeniik crta na papiru bez linija i kockica proste površine (kvadrate, pravougaonike, paralelograme, trouglo) njihove osobine (vertikalnost, horizontalnost, dali su paralelni, dućinu stranica).	Ućenik realizuje geometrijske oblike na osnovu geometrijskih osobina pravih linija ili dući (horizontala, vertikalna, paralelnih linija, linija pod pravim uglom).	Ućenik pravi i analizira modele tijela i predstavlja trodimenzionalne modele na dvodinezionalnom planu.	Ućenik opisuje jednakostranićni i pravougaoni trougao, kvadrat, pravougaonik, u zavisnosti od broja stranica, broja pravih uglova, stranica iste dućine, paralelizma stranica, i unutrašnje simetrije.	Ućeniik prepoznaje produkt pravih, tupa i ošćrih uglova.	Ućenik interpretira predstavljanje u perspektivi nekog tijela ili sastavljenog tijela (n.p.r. broj stranica koje se vide ili nevide).
Izmisliti i prepoznati mustre i geometrijske strukture	Ućenik stvara proste geometrijske strukture i mustre i nastavlja ih.	Ućenik klasira geometrijske oblike u odnosu na dvije karakteristike (n.p.r. oblik i boja...).	Ućenik kompletira proste geometrijske oblike upotrebljavajući simetrijsku osovinu.	Ućenik nastavlja i sam izmišlja geometrijske motive i mustre.	Ućeniik rekonstruiše proste geometrijske figure upotrebljavajući simetrićnu obrćanje i dvostruko ogledalo.	Ućeniik prepoznaje i opisuje pravilni redoslijed geometrijskih oblika.	Ućeniik prepoznaje sve simetrijske osovine u pravilnim geometrijskim oblicima, i sam crta simetrićne modele.	Ućenik identifikuje i opisuje zakone i odnose (simetrićnost po osovini, paralelnost), koje nastaju u geometrijskim strukturama i motivima.	Ućenik sistematski i u zavisnosti od pravila pretvara geometrijske mustre i strukture, upotrebljavajući trougao ili šestar.	Ućenik ocjenjuje promjene nanесene geometrijskim mustrama ili strukturama (oblik, velićinu, poloćaj djelova), on ih prilagoćava ili ih optimalno urećuje u zavisnosti od naredbe.
Kombinovati geometrijska i aritmetićka znanja pri riješavanju matematićkih problema.	Ućenik pravi od prostih oblika razlićite oblike, koji uvijek imaju istu površinu.	Ućenik grupiše razlićite veoma proste oblike, koji su nacrtani na papiru sa kockicama, a koji imaju istu površinu.	Ućenik razlikuje površinu i obim, tamo gdje moće na prost naćin to da izraćuna.	Brojanjem ućenik određuje površinu i obim prostih površina (kvadrat, pravougaonik), koji koji su nacrtani na papiru sa kockicama.	Ućenik mjeri obim kvadrata i pravougaonika i određuje njihovu površinu popunjavajući ih sa površinama iste mjere.	Ućenik uporećuje ili određuje površinu svih oblika sa pravim uglom tako što taj oblik rastavlja na jednake dijelove.	Ućenik pravi geometrijske oblike unaprijed odrećenog obima i površine.	Ućenik raćuna površinu i obim kvadrata i pravougaonika ako su dućine izraćene u centimetrima i prirodnim brojevima.	Ućenik umije da izraćuna površinu trougla i paralelograma, kao i zapreminu kocke i paralelopipeda.	Ućenik rastavljanjem umije da izraćuna površine kompleksnih geometrijskih oblika, kao i površinu i zapreminu kompleksnih geometrijskih tijela.

Matematika

Brojevi načini računanja

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	10-ti stepen
Orijentisanje u brojevnom prostoru	Ućenik upošteno prepoznaje kolićine do 5 elemenata. On broji i upoređuje kolićine do 10 elemenata.	Ućenik asocira brojeve od 0 do 20 sa odgovarajućim ciframa i obrnuto, i umije da ih poređa po redu.	Ućenik ćita i piše brojeve od 0 do 100, on ih upoređuje i uređuje.	Ućenik ćita i piše prirodne brojeve od 0 do 1000. On ih upoređuje i uređuje, prepoznaje i koristi strukture i sličnosti (n.p.r. $100=4*25$; $1000=4*250...$).	Ućenik ćita i piše prirodne brojeve od 0 do 1.000.000, on ih upoređuje, ređa po redu i pravilno predstavlja u brojnoj tabeli.	Ućenik pronalazi brojeve koji se nalaze prije ili poslije datog prirodnog broja, od 0 do 1.000.000. On umije da ih grupiše i poređa. On vadi broj jedinica, desetica stotica.. iz jednog broja.	Ućenik pronalazi, klasira i upoređuje prirodne brojeve veće od 1.000.000 kao i proste decimalne brojeve.	Ućenik ćita i piše proste razlomke i decimalne brojeve sa najviše dvije decimale.	Ućenik prepoznaje neki broj u različitim pisanim oblicima i pravi pojedine jednakosti (n.p.r. $\frac{1}{2}=0,5=5/10...$) on pretvara najpoznatije razlomke u decimalne brojeve i obrnuto.	Ućenik upoređuje, ređa, i pronalazi brojeve koji se nalaze prije i posle datog broja, i ređa razlomke i decimalne brojeve po vrijednosti. On iz decimalnih brojeva vadi broj jedinica, desetica, stotica i jedinice hiljada.
Umjeti izvršiti aritmetićke zadatke	Ućenik riješava zadatke sabiranja i oduzimanja u brojnom prostoru od 1 do 5.	Ućenik usmeno riješava sve zadatke sabiranja i oduzimanja u brojnom prostoru od 0 do 20, i on umije da izraćuna duplu vrijednost broja od 0 do 10, i polovinu parnih brojeva od 0 do 20.	Ućenik usmeno riješava zadatke sabiranja, oduzimanja, u brojnom prostoru od 0 do 100, koji sadže najviše 3 važne cifre (n.p.r. $57+6$), i on umije da izraćuna, u određenim kontekstima, proste zadatke množenja upotrebljavajući sabiranje.	Ućenik sabira i oduzima sa najviše 4 važne cifre u brojnom prostoru od 0 do 1000 (n.p.r. $240+580$; $387-9...$) . On ove zadatke radi pismeno ili belježeći međurezultate.	Ućenik korektno sprovodi pismeni proces sabiranja, oduzimanja i množenja u brojevnom prostoru do 100.000. On napamet zna tablicu množenja, od 0×0 do 9×9 .	Ućenik izvršava raćunske radnje množenja i dijeljenja koje sadrže najviše 5 važnih cifara, zabilježavajući među rezultate ili pismeno (n.p.r $456 : 12$; $12\ 300*34...$), $456 : 12$; $12300*34...$).	Ućenik izvršava raćunske radnje sabiranja, oduzimanja, množenja i dijeljenja koje sadrže najviše 8 važnih cifara, i to na naćin prilagođen situaciji, ili napamet, zabilježavajući međurezultate ili pismeno.	Ućenik izvršava i verbalizuje aritmetićke raćunske radnje sa decimalnim brojevima koji sadrže najviše 2 decimala i 8 važnih cifri.	Ućenik skarćuje i mijenja razlomke tako da mođe da ih sabere i oduzme.	Ućenik riješava jednaćine sa jednom nepoznom, najviše 6 važnih cifara i jednom raćunskom radnjom.
Prepoznati i upotrijebiti aritmetićke strukture i pravila	Ućenik pravi kolićine i uzajamno ih mijenja.	Ućenik razlikuje parne i neparne brojeve.	Ućenik upotrebljava direktni odnos između sabiranja i oduzimanja.	Ućenik implicitno upotrebljava vrijednosti sabiranja (komutativnost, asocijativnost), da bi brazo efikasno raćunao.	Ućenik razlikuje i upoređuje neke algoritme ućene za vrijeme nastave, dabi efikasno raćunao i o tome razgovara sa drugim ućenicima.	Ućenik upotrebljava vrijednosti množenja (zakon komunitivnost n.p.r $2+3=3+2$, asociativnost, n.p.r. $(2+3)+5=2+(3+5)$) kao i obrnutost procesa množenja i dijeljenja dabi efikasno izvršio raćunske radnje.	Ućenik upotrebljava vrijednosti množenja i dijeljenja, na naćin prilagođen situaciji i da bi efikasno izvršio raćunske radnje.	Ućenik izvršava, bez pomoći, vježbe prostih iztraćivanja (imenioce, broj djelioca nekog broja) i upotrebljava brojevni sitem.	Ućenik prepoznaje osnovnu aritmetiku (asocijativnost, komunitivnost, distributivnost) i on je upotrebljava na naćin prilagođen situaciji, dabi efikasno izvršio raćunske radnje.	Ućenik upotrebljava obrnute procese ćetiri osnovne raćunske radnje, dabi riješio jednaćine i nastavio kompleksne nizove brojeva.
Iskazati matematićki taćno brojeve i zadatke	Ućenik prepoznaje brojeve u različitim kontekstima : u vremenu (satima), u kalendaru, u kući...	Ućenik predstavlja brojeve sa konkretnim materijalom.	Ućenik prestavlja brojeve i osnovne aritmetićke zadatke sa strukturisanim materijalom.	Ućenik predstavlja naćin dolaska do riješenja uz pomoć šema, kod prostih aritmetićkih zadataka.	Ućenik ćita proste tabele i digitalne diagrame.	Ućenik pravilno predstavlja podatke na tabeli, iz njih vadi zakljućke koje kazuje drugim ućenicima.	Ućenik pravi bez pomoći i predstavlja diagrame (krućne ili digitalne) po seriji datih podataka.	Ućenik skuplja seriju brojevnh podataka i izraćunava aritmetićku sredinu.	Ućenik skuplja, bira i organizuje brojevne podatke iz neke svakodneвне situacije, od toga pravi tabele i diagrame i prestavlja ih.	Ućenik ćita i interpretira podatke predstavljene razlomcima (procen-te, decimalne brojeve, proste razlomke).

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	10-ti stepen
Umjeti zamisliti veličine	Ućenik opisuje vrijednosti (dužinu, širinu, težinu...) i orijentiše se u bliskom vremenu (lićni osjećaj za vrijeme)	Ućenik procijenjuje veličine i izražava ih u prirodnim mjerama : presti, palćevi, doinji dio ruke, stopalo.	Ućenik razlikuje između brojeva i jedinica za mjeru, on pepoznaje kolićine, dućine, trajanje i težinu kao takve.	Ućenik prepoznaje veličine koje trebaju da budu upotrebljavane u datom kontekstu (kolićina novca, dućina, trajanje) i on pravilno upotrebljava prefikse centi-, mili-, i kilo-.	Ućenik zamišlja i upoređuje kolićine novca, dućine, vremenski prostor i težinu (n.p.r: to je iste dućine kao, to je iste dućine kao...)	Ućenik upotrebljava u svakodnevnicu proste i dobro poznate decimalne brojeve u odnosu sa velićinama (10 € i 50 ct ; 2,5 l ; 1 sat i po...).	Ućenik vrši kod poznatih jedinica mjere njihovo pretvaranje iz manjih u veće i obrnuto (n.p.r: m u cm, ml u l) i on upoređuje sume novca, dućine, trajanje i težinu.	Ućenik asocira sa predmetima velićine i jedinice koje mogu biti upotrijebljene za njihovo mjerenje (n.p.r: površinu ućionice u - m²).	Ućenik ćita i interpretira decimalne velićine i upotrebljava jedinice mjere m², cm² kao i m³, dm³ i cm³ asocirajući ih nećemu. (n.p.r: 0,25dm3 → ćaša vode).	Ućenik upoređuje decimalne velićine iste vrste izražene različitim jedinicama mjere. (n.p.r: 8,25 dm³ i 8500 cm³).
Upotreba velićina u svakodnevnom ćivotu	Ućenik upoređuje i klasira predmete istih velićina (dućina, masu, kapacitet) i on situira dešavanja jedna u odnosu na druge (etape neke aktivnosti, aktivnosti jednog dana...).	Ućenik vrši prosta mjerenja uz pomoć nekonvencionalnih instrumenata za mjerenje (n.p.r: stopalo, bocu...).	Ućenik izražava kolićinu novca u brojevima (ć), on mjeri dućine (m, cm), on odrećuje trajanje (h) i on opisuje godišnji ciklus (godišnja doba, mjesece, sjeđmice).	Ućenik upoređuje i klasira kolićine novca izražene prostim decimalnim brojevima, on mjeri i upoređuje dućine (mm, cm, m, km) u njihovom kontekstu, on ćita koliko je sati (h, intervale od 15 minuta.) i piše datume.	Ućenik kasira i upoređuje jedinice mjere za (mm, cm, m, km) kolićinu novca, vremena (h, min, s), kapaciteta (ml, cl, l) i mase (g, kg) i on mijenja poznate jedinice mjere po velićini upotrebljavajući brojćanu tabelu (m-cm, Euro-Cent, kg-g).	Ućenik bira odgovarajuće jedinice i instrumente mjere dabi izvršio mjere dućine, kapaciteta, težine i vremena.	Ućenik klasira i upoređuje, isto tako u svakodnevnicu, manje poznate jedinice mjere (n.p.r: hm, hl, pola kila (pola oke ili 2 kvarta), tovar) u istim jedinicama mjere, ćak i u komplikovanijim situacijama.	Ućenik vrši sve poznate računske radnje kao i pretvaranje jedinica mjere ubrojavajući i površinu i zapreminu.	Ućenik upotrebljava tipićne i konvencionalne jedinice mjere za dućinu, kolićinu novca, vrijeme, kapacitet, težinu i to u djelovima jedinica mjere.	Ućenik pravi i opisuje odnose između mjera različite prirode.

Matematika
Rješavanje aritmetičkih zadataka

				Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti		I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	I 0-ti stepen
Analizirati objavu aritmetićkog zadatka i planirati naćin rješavanja	Nema osnove definisane za kraj I ciklusa. Ono što je važno da se stvore situacije koje bi bile osnova za neko kasnije ućenje, posebno kad se radi o rješavanju aritmetićkih zadataka. Sposobnosti koje su cilj biće postignute preko zadataka, koji	Ućenik formuliše u konkretnoj situaciji aritmetićki zadatak sabiranja svojim rijećima, a da nemora da upotrebljava matematićki jezik.	Ućenik reformuliše zadatak i pitanje zadatka gledajući neki crtež.	Ućenik prepoznaje u objavi prostog aritmetićkog zadatka glavne informacije, iako je ponekad potrebno da se to isto još jedanput usmeno reformuliše.	Ućenik prepoznaje odnose ili sličnosti između načina rješavanja zadataka ućenih pri nastavi.	Ućenik prepoznaje i zabilježava važno informacije i odstartnuje one koje to nijesu, dabi riješio prosti aritmetićki zadatak.	Ućenik zabilježava cilj koji treba da postigne i crta put prema tom cilju dabi riješio neki prosti aritmetićki zadatak. Pri tom upotrebljavajući procedure ućene za vrijeme nastave.	Ućenik u nekom planu zabilježava načine rješavanja kompleksnih aritmetićkih zadataka, koji sadrže najmanje 3 brojna podatka.	Ućenik prepoznaje u najavi nekog aritmetićkog zadatka, koristeći poznate strategije, važne informacije i etape rješavanja i on to predstavlja na adekvatan naćin, preko šema ili neke tabele, šematske karte ili dijagrama sa strelicama.	Ućenik planira, objašnjava i kazuje drugima naćin rješavanja nekog aritmetićkog zadatka, koji sadrži više nepoznatih informacija, sve to uz pomoć jedmnaćine.	Ućenik analizira samostalno, nepoznate situacije, pronalazi informacije neophodne za rješavanje, i predlaže naćin prilagoćen situaciji za rješavanje zadatka.
Riješiti aritmetićki zadatak	imaju geometrijski i brojevni aspekt kao i mjerenja. Sposobnosti koje treba da budu razvijene kao dokazi za sposobnost se nalaze u aneksu 2.	Polazeći in neke konkretne situacije koja predstavlja neki prosti aritmetićki zadatak sabiranja, ućenik nalazi taćno rješanje upotrebljavajući proste strategije (n.p.r. brojanje, prepoznavanje uopšte...).	Ućenik nalazi sam adekvatne osnovne raćunske radnje (+ ili -) dabi riješio prosti aritmetićki zadatak.	Ućenik rješava proste aritmetićke zadatke sabiranja i oduzimanja (n.p.r. stanje, → promjena → stanje) upotrebljavajući strategije ućene za vrijeme nastave i on kazuje rezultat usmeno, pismeno ili uz pomoć nekog crteža.	Ućenik rješava komplikovanije tekstualne zadatke sabiranja i oduzimanja (n.p.r. pronaći promjenu od poćetka do kraja) i on kazuje rezultat i naćin dolaska do rezultata, pismeno i usmeno.	Ućenik rješava pismeno, ako je to potrebno uz pomoć nasatavnika, neki prosrti aritmetićki zadatak, koji sadrži najviše 3 brojna podatka, upotrebljavajući poznate strategije i birajući i koristeći adekvatne aritmetićke raćunske radnje (sabiranje, oduzimanje, množenje)	Ućenik rješava bez pomoći proste aritmetićke zadatke koji sadrže najmanje 3 brojna podatka i 2 raćunske radnje (+, -, *, :) upotrebljavajući strategije naućene za vrijeme nastave, on drugima objašnjava rezultat i naćin dolaska do rezultata kako usmeno tako i pismeno uz pomoć matematićkog jezika.	Ućenik rješava komplikovanije aritmetićke zadatke koji nisu vježbani za vrijeme nastave i koji sadrže najmanje 3 brojna podatka, razvijajući i birajući individualnu proceduru i strategije.	Ućenik rješava pismeno i na samostalan naćin zadatke koji sadrže najviše dvije velićine i ćetiri brojna podatka, upotrebljavajući poznate načine rješavanja pripremljane za vrijeme nastave.	Ućenik rješava pismeno neki zadatak koji sadrži najviše dvije velićine i ćetiri brojna podatka, izvlaćavajući neophodne inversije i upotrebljavajući poznate ili individualne načine rješavanja.	Ućenik predlaže pismeno, objašnjavajući to , rješjenja za otvorene zadatke, koristeći seriju podataka, i ako je to potrebno pronalazeći proporcionalnu vezu između podataka.
Interpretirati i ocijeniti rezultate		Ućenik provjerava rezultat nekog prostog zadatka sabiranja brojući.	Ućenik objašnjava rezultat svojim rijećima i, ako je to potrebno, predstavi rješjenje uz pomoć crteža.	Ućenik opravdava taćnost nekog prostog zadatka.	Ućenik prepoznaje proste aritmetićke zadatke ćije pitanje nema nikakve veze sa datim informacijama („godine kapitena”).	Ućenik provjerava rezultate prostih zadataka upotrebljavajući strategije predpostavljanja i zaokruživanja.	Ućenik provjerava i objašnjava pismeno svoj rezultat i naćin dolaska do njega, upotrebljavajući adekvatne matematićke izraze.	Ućenik upoređuje svoj naćin dolaska do rješjenja sa naćinom dolaska do rješjenja drugih ućenika i zajedno sa njima o tome razgovara.	Ućenik opravdava njegov pristup i razmišljanje koje je dovelo do rješjenja i on potvrćuje ili negira tvrdnje drugih ućenika.	Ućenik odlućuje o vrijednosti informacija izvaćenih iz velike serije podataka; on formuliše i provjerava predpostavke u vezi sa serijom podataka.	Ućenik prepoznaje i naglašava odnose koji postoje između razlićitih načina rješavanja nekog zadatka. On ih upotrebljava i prenosi na slične zadatke.

Otkrivanje svet kroz sva čula, Uvod u nauku, humanističkih i prirodnih nauka

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Istraživati prirodne fenomene	Ućenik istraćuje okolinu sa svim svojim ćulima : upoznaje znakove ęive prirode (razvoj, mijenjanje po ciklusima) kao i elementarne fizićke pojave (magnetizam, plivajući objekti).	Ućenik prati neko ęivo biće, neku biljku ili neki predmet i opisuje njihove glavne karakteristike.	Ućenik formuliše najmanje jedno pitanje u vezi neke problematike (n.p.r. o njegovom tijelu, raćanju djeteta...).	Ućenik firmuliše najmanje jednu hipotezu o nekoj specifićnoj problematici (n.p.r. u okviru praćenja promjene vrmenskih prilika).	Ućenik vrši praćenje u dućem vremenskom periodu (n.p.r. razvoj biljke) i iz toga izvadi najmanje jedan zaključak.	Ućenik postavlja pitanja i izraćava svoja vićenja u odnosu razvoj njegovog sopstvenog tijela (puburtet, seksualnost) i bira u dokumentima koji su mu na raspolaganju ono što je korisno za pisanje kratkog sadržaja.	Ućenik zamišlja sistemsku sredstva za istragu koja omogućavaju da se odgovori na datu problematiku (n.p.r. neki upitnik) i i suoćava njegovu interpretaciju sa interpretacijama drugih ućenika.
Informisati se na precizan naćin i koristiti skupljene informacije	Ućenik poznaje neke poznate biljke (cvijeće i drveće) kao i neke ęivotinje i njihovo stanište (domaće ęivotinje, ęivotinje sa farme, šumske ęivotinje). On poćinje da se orijentiše u vrijemeu (sadašnje vrijeme, prošlo vrijeme, buduće vrijeme) kao i svom blićem okrućenju.	Ućenik zna gdje se nalaze i imenuje glavne dijelove svog tijela i svog lica. On uporećuje dvije biljke ili ęivotinje u zavisnosti od njihovih osobina. On klasira doćivljene dogaćaje na hronoloćki naćin i opisuje mjesto gdje ęivi.	Ućenik se informiše o osnovnim funkcijama nekoliko dijelova tijela. On pravi/ crta drvo porijekla njegove porodice. On uporećuje osobine razlićitih prostih alata.	Ućenik konkretno opisuje razvoj ęivotinja (n.p.r. ęabe) ili neke biljke kao i put nekog proizvoda od sirovine do finalnog proizvoda (n.p.r. Hljeb). On vrši proste istrage o naćinu ęivota prećašnjih generacija.	Ućenik umije da uvidi naćine odrećivanja biljaka ili ęivotinja, on umije da pronaće podatke o nekom javnom servisu (n.p.r. općtina). U svom okrućenju, on prepoznaje indicije koje mu pomaću da razumiye raniji naćin ęivota.	Ućenik se informise o elementarnim tjelesnim funkcijama i o puburtetu. On upotrebljava atlas ili neki digitalni kartografski materijal dabi lokalizovao lokalne geografske posebnosti. On klasificira vaćne istorijske dogaćaje u osovini vremena nazvanoj veliki vremenski periodi istorije (praistorija, staro doba, srednje doba...).	Ućenik umije da nabroji neke osnovne karakteristike materijala (vode, vazduha) i analizira ęiva bića po njihovim tipićnim karakteristikama. On upotrebljava ilustracije, grafizme, tabele ili tekstove o nekoj specifićnoj problematici (n.p.r. industrijalizacija Luksemburga) i uporećuje naćine ęivota kroz razne epohe.
Kritikovati / dati kritićki sud	Ućenik poćinje da prihvata odgoviorno ponaćanje u odnosu na samog sebe, u odnosu na druge i na svoje blisko okrućenje.	Ućenik daje jednu ili dvije osobine odgovornog ponaćanja u odosu na samog sebe, druge i svog okrućenja i razgovarajući o tome sa drugovima iz odjeljenja (n.p.r.lićna higijena).	Ućenik razmišlja o ponaćanjima ljudi prema prirodi i okrućenju.	Ućenik opisuje neke medijske mehanizme i razmišlja o vaćnosti tehnićkih sredstava u svakodnevnom ęivotu.	Ućenik razgovara na osnovi nekog konkretnog primjera iz njegovog regiona uticaj ljudskog djelovanja.	Ućenik govori o pritiscima grupe koji mogu da postoje u njegovom okrućenju (n.p.r. što se tiće alkohola ili pušenja) i formuliše razmišljanja sto se tiće trajne upotrebe prirodnih resursa na pojedinaćnom planu.	Ućenik sudi ljudski uticaj na razvoj prirodnog prostora i objaćnjava uz pomoć nekog primjera da je to rezultat prijaćšnjeg razvoja.
Stvoriti / prepoznati povezanosti	Ućenik asocira ęivotinje sa njihovim ęivotnim prostorom i klasira odrećena ęiva bića, biljke ili objekte po nekom kriterijumu (n.p.r. ęivotinje- stanište / alat- uloga).	Ućenik stvara vezu izmaću karakteristika razlićitih biljaka ili ęivotinja i njihovih staništa ili naćina ęivota.	Ućenik klasira ęivotinjske i biljne vrste kao i poznate tehnićke uslove i iz njih zakljućuje zajednićke karakteristike.	Ućenik objaćnjava prilagoćavanje nekog ęivog bića (n.p.r. jeća) na njegov ęivotni prostor.	Ućenik opisuje odnose izmeću ęivih bića u nekom specifićnom prirodnom prostoru (n.p.r. lanac ishrane).	Ućenik opisuje zajednićke osobine ęivih bića i poćinje da ima prvi uvid u ęivotinjski svijet i njegovu podijeljenost. On opisuje strukturne promjene u odrećenim regionima i postavlja proste klauzule povezanosti meću istorijskim ćinjenicama.	Ućenik na pravilan naćin odrećuje veze koje postoje u prirodi (n.p.r. vodeni ciklus) i opisuje uticaj nprirodnih fenomena na strukture i topografske karakteristike neke regije (n.p.r. erozija). On istraćuje dugotrajni uticaj istorijskog procesa na sadašnjost.
Zamisлити, stvoriti i sprovesti u stvarnost neki projekat	Ućenik upotrebljava razlićite metode rada (eksperimentisanje, planiranje, pravljenje, konstruisanje i ponovo izmišljanje, montiranje i demontiranje) da bi realizovao zajednićke ili individualne projekte u raznim domenima iskustva.	Ućenik realizuje proste konstrukcije (n.p.r model auta) uz pomoć svakodnevnog materijala.	Ućenik realizuje neki plakat ili model na neku specifićnu temu (n.p.r. neko jelo, djeće igre drugih kultura).	Ućenik umije da predstavi na prost naćin elemente iz svog lićnog okrućenja i njegove specifićnosti (n.p.r. praveći neki prosti turistićki vodić).	Ućenik kopira tehnićku konstrukciju u oblik modela.	Ućenik aktivno ućestvuje u planiranju i u sprovoćenju u djelo neke izloćbe ili internet stranice posvećene nekom ęivotnom prostoru ili nakom istorijskom dogaćaju.	Ućenik planira i pretavra u deĳlo akciju senzibilizacije na neku temu u vezi sa fizićkim i moralnim zdravljem.
Komunicirati upotrebljavajući razlićite naćine komuniciranja	Ućenik komunicira ono što je vidio u raznim domenima i raznim sredstvima (konstrukcijama, crtećima, rijećima).	Ućenik ponovo sastavi, u saradnji sa svojim drugovima, doćivljene dogaćaje n.p.r. tok dana, upotrebljavajući crteće, fotografije ili male tekstove.	Ućenik realizuje u grupi seriju crteća ili fotografija sa malim objaćnavajućim tekstom o nekoj specifićnoj temi.	Ućenik aktivno saraćuje u realizaciji neke kolekcije ili skupljanju za neki rad o specifićnoj temi (n.p.r. herbarijum sa biljkama i najpoznatije divlje cvijeće).	Ućenik realizuje zajedno sa drugima neku izloćbu (n.p.r. o istorijskom razvoju njegove ęetvrti).	Ućenik upotrebljava najpoznatije tehnićke i naućne izraze u svom usmenom i pismenom predstavljaju neke specifićne tematike.	Ućenik predstavlja rezultate nekog rada o specifićnim temama uz pomoć šematske karte (mind map).

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Improvement of the fine motor skills	Ućenik zna dali je dešnjak ili lijevak. On umije da kontroliše svoje gestove prilikom aktivnosi iz fine motorike (sjeće makazama, boja, crta, lijepi, previja, cijepa, pravi modele, niže) i on na pravilan i precizan način upotrebljava školski pribor (n.p.r. pravilno drži makaze, drvene bojice).	Ućenik dokazuje da ima dobru kordinaciju ruku i oćiju. Sa rukom sa kojom piše nanosi kontrolisano i prilagoćeno uslovima boju i drugo na podlogu.					
Mobilization of the basic motor skills	Ućenik vlada osnovnim oblicima kretanja prilagoćavajući ih prostoru (trći, penje se, kliza se, skaće, obrće se, hipa se) i koordinira svojim pokretima (vuće, gura, gaća). On umije da kontroliše mišiće (da ih napregne, da ih opusti).	Ućenik baca razne predmete u daljinu, u visinu, u na i u metu, održava ravnotežu krećući se po različitim nosaćima.	Ućenik vrši obrtanje naprijed i nazad na različitim predmetima i na podu.	Ućenik izvršava pokrete koji se ponavljaju a koji sadrže najmanje tri sposobnosti koordinisanja.	Ućenik kombinuje različite pokrete na podu i upotrebljava različite sprave za gimnastiku (razboj, zidne merdevine, gimnastićku gredu).	Ućenik se kreće (penje se, zaletava se, visi) i održava ravnotežu na različitim sredstvima i spravama za gimnastiku.	Ućenik vrši osnovne pokrete trćanja, skakanja, bacanja i lako i samostalno upotrebljava te pokrete u različitim situacijama.
Mobilization of the basic psychomotor skills	Ućenik upoznaje mogućnosti svoga tijela kroz različite pokrete (priće kroz mimiku, uloge, igre kretanja...)	Ućenik dokazuje da vlada svojim suigraćima i razumije da pokretima u situaciji koja je bliska svakodnevnici.	Ućenik umije da ponavlja i koordiniše niz pokreta na lak način u nekoj nepoznatoj situaciji.				
Participation in team sports	Ućenik aktivno učestvuje u kolektivnim igrama : saraćuje sa svojim partnerima, poćinje da poštuje dogovorena pravila i vodi računa o ogranićenjima svog protivnika.	Ućenik saraćuje sa svojim suigraćima i razumije da poštovanje pravila igre je neophodno za zajednićki uspjeh.	Ućenik igra sa jednim ili više partnera pošćući pravila igre i kontrolišući svoja osjećanja u slućaju pobjede ili poraza.	Ućenik se orijentiše i kontrolisano kreće u okviru igre, pravilno upotrebljava materijal za igru, vodi računa o svome suigraću.	Ućenik razumije ideju neke igre date od strane nastavnika, i umije da je objasni svojim školskim drugovima.	Ućenik prepoznaje određene situacije u prostoj ekipnoj igri i reaguje na adekvatan način preuzimajući različite uloge na sebe (napadaća, odbrane).	Ućenik organizuje proste igre sa i bez sudije, izmišlja igre i prilagoćava ih svojim potrebama i mogućnostima.
Awareness of mental and physical well-being	Ućenik vidi svoje fizićke mogućnosti kao i reakcije svoga tijela na pokrete (umor, zadovoljstvo...). On poznaje nekoliko elementarnih tjelesnih higijenskih i sigurnostnih pravila.			Ućenik se zagrijava i primjećuje da se njegovo tijelo mijenja i razvija. On poznaje svoje sposobnosti i prihvata svoje poteškoće. On sprovodi elementarna higijenska pravila (oblaćenja, tuširanja...).	The pupil makes specific warm-up exercises. He makes endurance runs at his own pace over an age-appropriate space of time. When doing sports, he bears his strengths and his weaknesses in mind. He identifies safety hazards and acts with discernment.		
Practice of complex flowing movements in the water	Ućenik se kreće sigurno i slobodno u vodi do grudi.	Ućenik kliza na vodi malo manje dubine od visine djeteta uz pomoć neophodnog materijala.	Ućenik skaće sa ivice u veliki duboki bazen malo roneći u vodi.	Ućenik dobro pliva na kratkim odstojanjima (25m) u nekom od stilova plivanja.	Ućenik roni u duboku vodu, naće predmet na dnu bazena i donese ga na površinu.	Ućenik pliva 100m bez prekida u nekom stilu plivanja.	Ućenik pliva s lakoćom najmanje 100m u raznim stilovima plivanja.

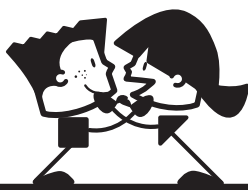
**Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture
u domenu umjetnosti**

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Zamisliti i napraviti djela u dvije ili tri dimenzije	Ućenik slobodno predstavlja preko crteža ili preko radova elemente vićene u svom okruženju (ćivotinje, osobe, predmete).	Ućenik predstavlja elemente vićene u svom okruženju na detaljan naćin i izvrćava radove u odnosu na njegove lićne namjere.	Ućenik predstavlja dećavanja praćena u njegovom okruženju sa nekoliko tipićnih karakteristika (n.p.r. prednji plan, zadnji plan...).	Ućenik materijalizuje neku lićnu ideju na slobidan i samostalan naćin uz pomoć sredstava naućenih u odjeljenju.	Ućenik razumije da moće da predstavi crtećom ili umjetnićkim predmetom razne ideje i osjećanja.	Ućenik poćijinja da vrći lićni izbor kada se radi o obliku ili o sadrćaju, predstavljajući neku odrećenu temu i dabi napravio crteć ili neko umjetnićko djelo koje mu se svića.	Ućenik pravi umjetnićka djela koja reflektiraju njegovo lićno mićljenje.
Upotreba osnovih tehnika	Ućenik upotrebljava razlićite tehnike (ćtampanja, sjećenja, modeliranja), razlićite materijale i alate za realizaciju crteža, kolaća kao i prostih konstrukcija.	Ućenik upotrebljava najćećeće upotrebljavane alate i tehnike zavisno od date naredbe.	Ućenik prepoznaje odrećene materijale i alate upotrebljene za izradu nekog umjetnićkog djela.	Ućenik bira jednu od tehnika, materijala i alata već upotrebljavanih za vrijeme nastave, a koje odgovaraju za dati zadatak.	Ućenik opisuje rzultate koji proizilaze obraćivanjem razlićitih materijala, tehnika i alata.	Ućenik poznaje, zna da mijeća i upotrijebi osnovne i kombinovane boje. On upotrebljava kompleksne tehnike u svojim radovima.	Ućenik planira razlićite etape nekog lićnog projekta na samostalan naćin.
Prepoznati umjetnost u svakodnevnici	Ućenik uporećuje ono predstavljeno sa onim u stvarnoćću i eksperimentiće razlićite oblike umjetnićkog izraćavanja.	Ućenik otkriva slićnosti i razlićitosti uporećujući umjetnićka djela.	Ućenik asocira neki pridjev ili neki osjećaj sa nekom strukturom (spajanje oblika i boja) ili sa nekom materijom.	Ućenik asocira umjetnićka djela sa razlićitim naćinima umjetnićkog izraćavanja (slikarstvo, vajarstvo, fotografija).	Ućenik klasira umjetnićka djela po odrećenim kriterijumima (n.p.r. apstraktna- figurativna).	Ućenik razumije umjetnićko djelo kao sredstvo izraćavanja umjetnika o njegovim idejama.	Ućenik razumije da se umjetnost razvijala sa vremenom u odnosu na tehnoloćke i socijalne promjene.
Interpretirati i ocijenjivati svoje radove i umjetnićka djela	Ućenik opisuje umjetnićka djela i svoja djela na razlićite naćine (crtećom, rijećima, gestovima...).	Ućenik opisuje sadrćaj nekog umjetnićkog djela i svojih djela sobstvenim rijećima.	Ućenik objaćnjava lićne naćine rada (poteze, alate, materijale, boje) poćinjući da upotrebljava specifićni rijećnik.	Ućenik razumije najvaćnije ključne izraze (n.p.r. zadnji plan, prvi plan, kolać...) i upotrebljava prilagoćeni rijećnik ućen za vrijeme nastave da bi opisao umjetnićka djela.	Ućenik prepoznaje tipićne strukture i oblike umjetnićkih djela o kojima je bilo rijeći za vrijeme nastave pri tom upotrebljavajući prilagoćeni rijećnik.	Ućenik daje lićni sud o nekom umjetnićkom djelu, upotrebljavajući pritom odgovarajuće tehnike i odgovarajući rijećnik.	Ućenik otkriva da umjetnićka djela mogu biti interpretirana na razlićit naćin, zavisno od konteksta u kojem su upotrebljeni.

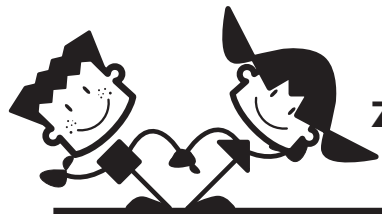
**Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture
u domenu muzike**

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Izražavanje muzikom	Ućenik igra sa svojim glasom i koristi mogućnosti pjevajući dječje pjesmice, ponavljajući i stvarajući zvukove.	Ućenik koristi šire mogućnosti njegovog glasa. On pjeva i prati proste pjesme svojim tijelom i instrumentima.	Ućenik pjeva napamet i izražajno dječje pjesme koje je naućio za vrijeme nastave.	Ućenik precizno pjeva pjesme iz školskog repertuara, kontrolišući intonaciju slućanjem, on zna da improvizuje na „Orif” instrumentima.	Ućenik prati pjesme svojim tijelom i različitim instrumentima.	Kontrolišući svoj glas, ućenik pjeva pjesme razlićitih vrsta i razlićitih jezika, i realizuje ritmićko ili melodijsko praćenje.	Ućenik stvara tonove koji predstavljaju osjećaje prouzrokovane nekim tekstom ili scenarijom.
Zapaćanje muzike	Ućenik vidi i razlikuje zvukove iz njegovog okrućenja i asocira ih sa izvorom. On razlikuje govorni glas od pjevanog glasa.	Ućenik prepoznaje proste instrumente i razlikuje buku od zvuka.	Ućenik prepoznaje slućanjem i vizuelno proste muzićeke instrumente.	Ućenik prepoznaje karakteristike (glasno-tiho, visoki-niski ton, brzo-sporo) i asocira muziku sa osjećanjima.	Ućenik prepoznaje razlićitosti meću zvukovima (identićne, ne identićne).	Ućenik razumije, ako je bio pripremljen, strukture i proste muzićeke oblike, i prepoznaje više muzićekih parametara.	Ućenik razumije sluhom, sasvim samostalno, proste muzićeke tokove, strukture i oblike.
Igranje (kretanje po muzici)	Ućenik umije sam ili u različitim grupama da se kreće po muzici, prateći neki prosti ritam (n.p.r. Sporo-brzo).	Ućenik zapaćava različite ritmove, brzine i dinamiku, i pretvara ih u pokrete.	Ućenik izvrćava pri igranju proste pokrete i korake.	Ućenik pretvara improvizacijom muziku u pokrete.	Ućenik zapaća atmosferu muzićekih djela i to izražava pokretima.	Ućenik izmićlja, ponavlja i predstavlja u grupi, niz pokreta po muzici.	Ućenik izražava svojim gestovima ili pokretima sve kompleksnije ritmićeke strukture.
Govoriti o muzici	Ućenik poćinje da izražava svoje mićljenje pri slućanju zvukova (riječima, crtećima, gestovima ili mimikom).	Ućenik izražava prostim izrazima osjećaje doćživljene pri slućanju zvukova.	Ućenik izrćava svojim rijećima njegov muzićeki ukus.	Ućenik se izražava jezikom prilagoćenim njegovom uzrastu svoja zapaćanja, osjećaje i ukuse o nekom muzićeckom djelu.	Ućenik govori o muzićekim instrumentima i o tonovima koje oni proizvode, pritom izražavajući se osnovnim strućnim jezikom.	Ućenik izražava lićne kritike o nekoj muzici upotrebljavajući odgovarajući strućni jezik.	Ućenik upotrebljava sa sigurnošću strućni jezik u odnosu na dinamiku, tempo i oblik.

**Zajednički život i vrijednosti,
moralno i socijalno obrazovanje**

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Zapažanje svijeta	Ućenik razumije svoja osjećanja, svoje potrebe, svoje snove, svoje ukuse, kao i svoje snage i slabosti.	Ućenik opisuje različita ponašanja i izražava se u odnosu na osjećanja sa njima u vezi.	Ućenik opisuje na razlićit način svoje prednosti i slabosti i prihvata da one mogu da se promijene.	Ućenik prepoznaje određene oblike sukoba u školskom i porodićnom kontekstu, i ućestvuje u pronalaženju riješenja.	Ućenik prepoznaje uz pomoć primjera da pravila u društvu mogu da se promijene s vremenom, on upotrebljava neka sredstva za riješavanje konflikta.	Ućenik opisuje prostim rijećima neku u Luksemburgu zastupljenu religijoznu zajednicu, njihovu tradiciju, obićeje, vjerovanja.	Ućenik poseduje produbljeno znanje o različitim kulturnim i vjerskim zajednicama zastupljenim u Luksemburgu.
Razumijevanje svijeta	Ućenik razumije i poštuje dogovorena pravila u odjeljenjskom (školskom) okviru.	Ućenik razlikuje simbole i razumije da oni mogu predstavljati razliite obićeje, nasljedstva i načine života.	Ućenik upotrebljava široki rijećnik simbola da bi komunicirao i izrazio želje i potrebe.	Ućenik iskazuje svoje mišljenje i pravda ga kroz najmanje dva argumenta.	Ućenik poštuje mišljenje drugih pri formiranju svog lićnog mišljenja.	Ućenik se izražava o ulozi, uticaju i o opasnostima medija u svakodnevnom životu, i pokazuje uz pomoć doživljenih primjera, da pravila rukovode zajednićkim životom.	Ućenik poznaje različite taćke gledišta u odnosu « ćovjek - priroda » i umije te taćke gledišta da razlikuje uz pomoć primjera.
Ućestvovanje / angažovanje / agiranje u svijetu	Ućenik se angažuje u zajednićkom životu i agira zavisno od situacije, poštujući dogovorena pravila.	Ućenik se izražava o važnim proslavama u toku godine, oslanjajući se na ono što je doživio.	Ućenik asocira različite proslave u toku godine sa različitim grupama, imenujući njihove glavne karakteristike.	Ućenik pokazuje, uz pomoć primjera, da pravila rukovode životom u zajednici.	Ućenik objašnjava svojim rijećima terminologiju « vrijenost », « pravilo » i « pravo », i on poznaje glavna prava djece.	Ućenik razmišlja o razlikama između termina« vjerovati » i « znati », « religija » i « nauka », « vjera » et « vjeroispovijest ».	Ućenik opisuje različite karakteristike glavnih religija i zajednica.
Razmišljati o svijetu	Ućenik prepoznaje i prihvata razlićitosti i sličnosti između sebe i drugih. On poćinje da razumije posljedice svog djelovanja.	Ućenik se stavlja na mjesto drugog i prihvata razlićitu taćku gledišta.	Ućenik uzima u obzir ideje druge djece kad formuliše svoje lićne ideje o svom identitetu ili etnićkom ponašanju.	Ućenik je sposoban da se stavi u koži drugog (glumeći, n.p.r. osobe sa posebnim potrebama, starije osobe, izbjeglice, osobe drugog pola...).	Ućenik predstavlja osobenosti i važne karakteristike drugih osoba i bića, n.p.r. glumeći ili imitirajući.	Ućenik izražava svoje lićne želje i snove za budućnost.	Ućenik izražava, argumentirajući, vrijednosti koje lićno smatra važnim za život.

Zajednički život i vrijednosti, versko i moralno obrazovanje

		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Razviti religijozno opismenjavanje Ućenik je sposoban da - razumije i upotrijebi jezik simbola iz biblijskih prići i bajki (2-gi ciklus) - predstaviti i/ili uporediti uz pomoć primjera kako ljudi proslavljaju svoju vjeru i izražavaju njihov odnos prema bogu u različitim religijama (3-ći ciklus) - razumjeti i interpretirati simbole, legende, sakramente i religijozne izraze, kao i analizirati i staviti u vezu biblijske priće i mitove o stvaranju i nastanku svijeta, sa naućnim dokazima (4-ti ciklus)		Ućenik shvata da ilustracije i priće stvaraju od nevidljivog « vidljivo ». Ućenik razumije važnost izraza « vidjeti, ćuti i raditi srcem ».	Ućenik prepoznaje da su istorije i ilustracije izražene u « ilustrovanom » jeziku. Ućenik upotrebljava taj « ilustrovani » jezik.	Ućenik razumije znaćenje nekog simbola i upotrebljava jezik simbola u ilustrativnom govoru. Ućenik upotrebljava karakteristike simbola sa Hristom i sa religijoznim « ilustracijama ». On ih interpretira i prepoznaje. Ućenik interpretira simbole i ilustracije Boga u pričama, imena Boga i umjetnićka djela. Ućenik interpretira i upotrebljava karakteristike i ilustracije neke parabole (parabola je prića koja sadrži neku poruku). Ućenik interpretira i prenosi ilustrovane rijeći tradicije jevrejsko-katolićke. Ućenik razumije specifićne znakove i upotrebljava ih u nekom kontekstu s tim u vezi.	Ućenik interpretira simbole i ilustracije Boga u pričama, imena bogova i umjetnićkih djela, i pravi vezu sa svojim lićnim idejama o Bogu.	Ućenik prepoznaje istine u obliku ilustracije i simbola (prihvatajna vjere) u religijoznim legendama, on ih razumije i razlikuje od odgovarajuće istorijske istine. Ućenik poznaje i interpretira sedam sakremenata. Ućenik interpretira priće o stvaranju kao svjedoćenje o vjeri i upoređuje ih sa naućnim sintezama o nastanku svijeta. Ućenik razumije specifićne religijozne izraze i upotrebljava ih u odgovarajućem kontekstu.	Ućenik prepoznaje, razlikuje i upoređuje simbole i sakramente i sliku koju o sebi daju u « ilustrovanom » jeziku. Ućenik interpretira priće o nastanku svijeta i ljudskoga bića iz razlićitih kultura i stavlja ih u vezu sa idejama i pogledima na Boga, svijet i ljudsko biće.
Povezati religiju sa lićnim životom Ućenik je sposoban -da napravi vezu među situacijama iz (profesionalnog) života i religijoznih prića i da to izrazi na verbalan, kreativan, tjelesni naćin. (2-gi ciklus) -prepoznati u ljubavi prema bogu i u ljubavi prema svom blićnjem temelje hrišćanskog života i staviti ih u odnos sa situacijama iz svakodnevnice (3-ći ciklus) -da razumije vjerovanja, naćin razmišljanja i djelovanja u razlićitim kulturama i religijama, da ih upoređuje sa pozicijama na kojima se hrišćanstvo ispiriše, i da ih poveže sa situacijom (lićnom) iz svakodnevnog života (4-ti ciklus)	Ućenik razumije svoja osjećanja, svoje potrebe, svoje snove, svoje ukuse, kao i svoje sposobnosti i slabosti. Ućenik razumije i poštuje dogovorena pravila u odjeljenjskom okviru. Ućenik se angažuje u grupi i prilagođava svoje ponašanje situaciji, pritom poštujući dogovorena pravila. Ućenik prepoznaje i prihvata razlike i slićnosti između sebe i drugih. On poćinje da uviđa posljedice svojeg djelovanja.	Ućenik razmišlja o / vodi računa o odnosima i ponašanju ljudskog bića. Ućenik prepoznaje situacije iz života, kako se može vidjeti, ćuti i agiratić « srcem ». Ućenik asocira zlatno pravilo sa razlićitim situacijama iz života. Ućenik asocira razlićite rijećenice « oca našeg » sa situacijama iz života. Ućenik predstavlja vezu između ponašanja/odnosa lićnog i prića iz Biblije.	Ućenik prenosi mnogobrojno znaćenje jezika (govornog i slikovnog), prića ozdravljenja i susreta, sa svojim lićnim iskustvima i stavovima.	Ućenik se bazira na samarićansku (milosrdnu) priću o tome da treba voljeti (Boga, svoga blićnjeg, samog sebe). On to vidi kao Isusov poziv svojim sljedbenicima, i stvara vezu sa lićnostima priće. Ućenik se bazira na ljudsko ponašanje u samarićanskoj prići da bi analizirao svoja lićna iskustva i ponašanje pod svjetlom pravila ljubavi prema svom blićnjem, i prema Bogu. Ućenik prenosi pravilo « voli svoga blićnjeg » na prirodu i to stavlja u odnos sa svojim lićnim djelima i razlićitim situacijama iz života.	Ućenik provjerava u pričama i biblijskim tekstovima, u kojoj velićini se manifestuje u njima pravilo « voli blićnjeg svoga ». Ućenik prepoznaje pravilo « voli blićnjega svoga » kao put ka kraljevstvu boćijem.	Ućenik prepoznaje u situacijama svakodnevnog života kako katolićka religija inspiriše naćin vićenja, slušanja i djelovanja. Ućenik razumije vjerovanja, shvatanja, naćine djelovanja u razlićitim religijama/kulturama i ilustruje kroz primjere kako se ta ubjećenja prenose na naćin života ljudi.	Ućenik analizira slaganje između vjerovanja i djela neke lićnosti uz pomoć religijoznih tekstova.
Upoznavanje i savlađivanje rituala Ućenik je sposoban da - poveže proslave sa simbolima, tradicijama i izvornim pričama i da to izrazi (2-gi ciklus) -predstavlja i/ili uporedi uz pomoć primjera, kako ljudi proslavljaju svoju vjeru i izražavaju njihov odnos prema bogu u različitim religijama (3-ći ciklus) -prepoznati, uporediti i interpretirati glavne vjere, islam, hrišćanstvo i judaizam u njihovom tekstovima, simbolima, umjetnošću, ritualima, proslavama i svetim mjestima (4-ti ciklus)		Ućenik opisuje i prepoznaje vrijednosti neke proslave. Ućenici pripremaju, zamišljaju i proslavljaju zajedno neku proslavu sa svim svojim karakteristikama. Ućenik asocira religijozne proslave sa originalnom biblijskom istorijom, sa njihovim simbolima, ilustracijama, pjesmama i igrama/plesovima.	Ućenik pravi vezu između religijoznih proslava i istorijom porijekla te proslave i tradicija.	Ućenik poznaje i upoređuje osnovne elemente katolićke vjere i židovske vjere, svrćava ih odgovarajućim religijama i interpretira ih kao izraz nekog odnosa sa Bogom. Ućenik pravi odnos među katolićkim sakramentima i izabranim - u kontekstu njihovog ritualnog proslavljanja - sa njihovim simbolima i odgovarajućim biblijskim tekstovima, i odgovarajućim odnosom prema Bogu. Ućenik asocira katolićke proslave sa biblijskim pričama o njihovom porijeklu, njihovim simbolima, ilustracijama, pjesmama i igrama/plesovima. Ućenik poznaje imena Bogova u jednobožnim religijama, analizira ih i interpretira pod svjetlom retrospektivne taćke gledišta.	Ućenik interpretira naćin arhitektonskog i umjetnićkog izražavanja sve tri monoteistićke religije u njihovim mjestu obilježavanja kao izraz razumijevanja te vjetre.	Ućenik analizira i upoređuje taćke gledišta i razlikuje između islama, hrišćanstva i jevrejske religije. Ućenik prepoznaje korijene jevreja u hrićanstvu.	Ućenik pravi vezu između religijoznih proslava i istorije njihovog porijekla i tradicije. Ućenik prepoznaje u umjetnićkim djelima priće i simbole velikih monoteistićkih religija.

